

Rakvičský zpravodaj

Číslo 4

VYDÁVÁ OBEC RAKVICE

2004

Vánoční políbení

Už varhany v kostele hrají,
po roce koledy vánoční.
Pod kyticí jmelí zeleného,
si dnes lidé políbení dají.
To pro štěstí všech, pro lásku
a pro prožitě vzpomínání.

Pohl Zdeněk

Nakreslil Filip Šanda

Prosinec

Příroda osiřela, ale smutná není,
podzim jí ponechal pestré zabarvení.
Hnědá, co na stromech zbuďe,
šípky i namrzlé září rudě.

Listí, které vítr neodvěje,
sníh je ukryje pod závěje.
Jehličnany barvě zachovaly věrnost,
ať v létě či v zimě, zeleně mají vždy dost.

O Vánocích je různými barvami okrášíme,
když na ně pestré ozdoby navěšíme.
Srdíčka, hvězdičky a zvoneček – ten stačí,
aby cinkáním připomněl letní zpěv ptačí.

Rádi i v zimě o ptačím zpěvu sníme.
Však na ten čas se načekáme; to jistě víme.
A když napadá sníh čerstvý, čistý,
že není léto, ale prosinec, o tom je každý jistý.

Marie Darmovzalová

Nálada Vánoční

Už několik dní
trvá doba adventní,
kdy nastal ten čas,
který probouzí v nás
náladu sváteční.

Všechno v přípravách dárků žije,
odevšud slyšet melodie,
což svátky všem připomíná,
když v písních koleda zaznívá.
Vždyť budou vánoce!

Až zabliká světlo na stromečku,
pod kterým čeká plno dárečků,
to je ten Štědrý den,
pro malé i velké radostí opředen.
Ano. To už jsou Vánoce, šťastné a veselé!

Marie Darmovzalová

V původním znění autorů

Patrik Vajda

Nakreslil Patrik Vajda, 4 tř.

Vánoční pozdrav od čtvrtáku

*Krásný pozdrav sněžných vloček,
hodně dáreků pod stromeček.
První malý, druhý velký,
třetí jako od Popelky.
Máme rádi Vánoce,
přišly zase po roce.
Budeme si spolu hrát
a na horách lyžovat.*

Jolana Jáchymková, 4 tř.

Nakreslila Jolana Jáchymková, 4 tř.

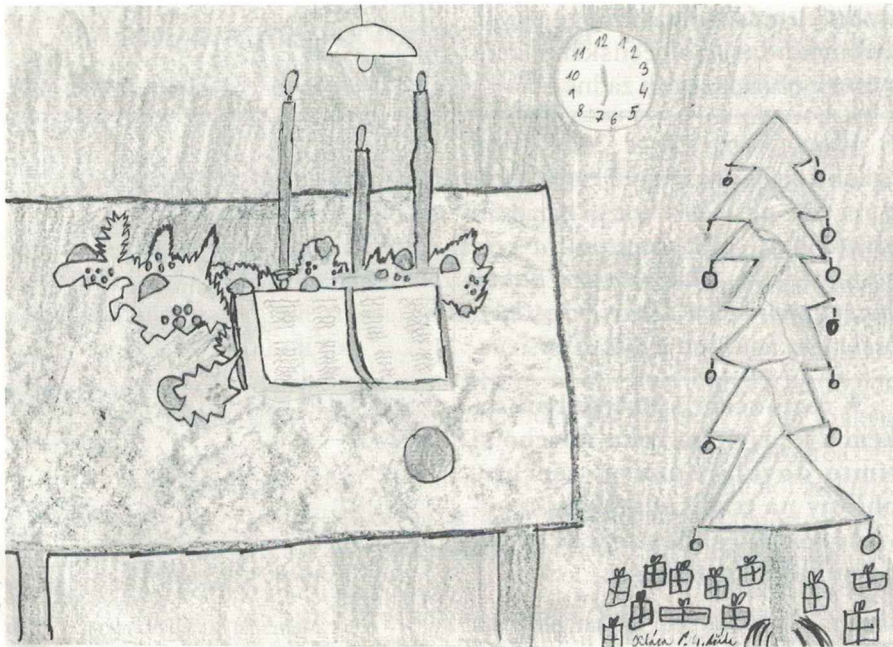

Martina Čermáková, 4 tř.

Nakreslila Martina Čermáková, 4 tř.

Rybičku slepila Iveta C. a Lenka M.

Nakreslila Klára P. 4. třída

Obec dnes

Máme za sebou první podzim v EU. V čem byl stejný a v čem jiný z pohledu života v obci? Opět byla obec, kvůli četným srážkám a neomalenosti některých zemědělců, pěkně zapráskaná blátem. Ještě že nám vozovky opakovaně oplachovali naši hasiči. Spoustu drobných vinařů nemile zaskočila papírová válka týkající se evidence vinic a povinného vykazování prodeje hroznů či výroby vína. Petici se žádostí o zvýšení limitu množství vína pro vlastní spotřebu podepsalo 90 našich vinařů. Hodně drobných vinařů řeší v současné době dilema co dál, zda pokračovat nebo skončit s obděláváním malé vinice a raději ji pronajít či dokonce prodat. Jinak nás snad v zásadě ani ta unie neovlivnila a nezměnila.

Po ukončené pozemkové úpravě viničních tratí provedla obec koncem roku zpevnění povrchu polní cesty na Kopcích recyklátem ze stavební sutě. Pro majitele vinic v trati Krefty to může být inspirací k tomu, aby si v rámci zimního řezu opravily hranice vinic podle pozemkové úpravy a daly tak možnost k provedení opravy cesty i v této lokalitě. Další materiál z recyklace bude použit na opravu cesty do Koze a jako podklad při výstavbě chodníků v obci. Snad si účelnosti takového využití stavební sutě konečně všimnou ti, kteří raději vyvázejí

tento odpad „za dědinu“ s dobrým pocitem, že ušetřili pár korun bez ohledu na dopad na životní prostředí.

Prudkého růstu provozu na silnicích v obci si určitě povšimnul každý. Potřeba odstavit své vozidlo mimo vozovku, aby nebránilo provozu, nutí majitele aut ke zřizování odstavných ploch u svých domů. Tím ale dochází ke snižování ploch veřejné zeleně. Na návrh firmy Arboeko Smržice byla na podzim provedena v ul. Zahradní, Nová a Nádražní výsadba okrasných stromů. V návrhu množství a druhu dřevin byly zohledněny omezené prostorové podmínky, existence sítí a potřeba zajištění bezpečnosti v dopravním provozu.

V péči o zeleň je současně nutné stále více věnovat pozornost alejím, větrolamům a remízům na celém katastru obce. V posledních letech narůstá problém odstranění a náhrady dožívajících topolů. Tyto porosty byly na celém katastru vysázeny v krátkém časovém období před 50 lety. Dneska jsou topoly nejen v mýtním stavu, ale převážně kvůli zdravotnímu stavu a třeba i poškození bobrem jsou pro své okolí nebezpečné. Komise pro životní prostředí proto nyní připravuje dlouhodobý plán obnovy a péče o liniovou výsadbu na celém našem katastru.

Územní plán obce byl schválen v roce 2001. Vývoj však nelze zastavit. Z důvodu nových potřeb rozhodlo zastupitelstvo obce o zadání zpraco-

vání jeho změny. V úvodním jednání byly podány návrhy na zapracování do změn - studie infrastruktury v osadě Trkmanice, studie úpravy veřejného prostranství v ul. Dvorní, studie rozšíření rybníku Trávníky, lesní výsadba za Jezerama, lokality navržené do seznamu evropsky významných lokalit Natura 2000 (Rybníčky, Trkmanské louky, část biosférické rezervace Dolní Morava na k.ú. Rakvice). Občané, podnikatelé a majitelé pozemků a nemovitostí mohou ještě podat další návrhu na změny územního plánu.

Závěr roku je obdobím hodnocení. Z pohledu kontroly plnění záměrů zastupitelstva lze před uzavěrkou hospodaření konstatovat, že převážná většina plánovaných akcí byla realizována. Vzhled obce a dění v ní také zásadním způsobem ovlivňují podnikatelské aktivity. V areálu zemědělského družstva zahájila letos provoz v nových prostorách firma Michlovský. Rovněž firma RĚVA plus, s.r.o. rekonstruovala další objekt a rozšířila své výrobní prostory. Stejná firma zahájila výstavbu tenisové haly v centru obce. Tato stavba bude součástí budoucího hotelu „Ravis“ vedle pohostinství Beseda. Firma Škarek, výroba a prodej nábytku, provedla v tomto roce celkovou přestavbu bývalé administrativní budovy u rybníku na Trávníkách na Penzion U Šutráku a také přemístila svou výrobní činnost z ul. Nádražní do areálu v ul. Dolní.

Celkový vzhled obce se stále mění. Nová výstavba, rekonstrukce budov, výměny oken, půdní vestavby a opravy fasád často vedou návštěvníky obce k přesvědčení, že nejsou na vesnici, ale ve městě.

K životu obce patří neodmyslitelně činnost spolků a zájmových organizací. Jejich aktivity v tomto roce si zaslouží velké uznání. Myslivci otevřeli novou střelnici „Na mrchovisku“. Rybáři postavili nový rybářský sklad na Trávníkách a převzali do správy „Kačenárnu“. Rakvičtí fotbalisté svým pokračujícím úsilím o postup lákají ke hřišti stále více diváků. Zdravotně postižení opět dokázali zorganizovat zajímavé zájezdy. Hasiči, kteří oslaví v příštím roce své významné výročí,

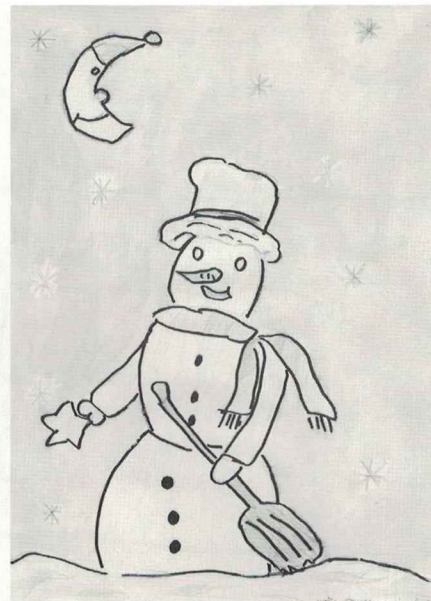
mají soutěžní družstvo žen, které navíc začalo hned v prvním roce na soutěžích vyhrávat. Letečtí modeláři o sobě dávají vědět stále víc. Na stolní tenisty ve sportovní hale se sice diváci moc nehrnou, ale elán jim naštěstí stále zůstává, stejně jako ženám, které chodí do haly pravidelně cvičit. Koníkářům občas některý kůň běhá po dědině, a je to předmětem oprávněné kritiky občanů, ale i oni umí uspořádat zajímavé závody. Místní YMCA bere na svůj každoroční letní tábor stále více dětí. Když k tomuto výčtu zájmových aktivit připočteme mimoškolní činnost dětí, folklorní akce pořádané rakvickými stárky a chasou, rostoucí zájem o návštěvu obecní knihovny a také dvě dechové kapely

v obci, nemusíme snad mít o úroveň kulturního a společenského dění v obci v příštích letech žádné obavy.

Všem, kteří v roce 2004 svým úsilím a podporou přispěli ke zvelebení a rozvoji naší obce a zřijemnění života v ní, touto cestou za celé zastupitelstvo děkuji a všem Rakvickým přeji hodně zdraví, úspěchů a osobní spokojenosti v roce 2005.

K rozloučení s uplynulým rokem a k přivítání roku nového si tímto dovoluji pozvat všechny občany na tradiční setkání u silvestrovského ohňostroje a „kotle“ po půlnoci na náměstí.

Petr Vajbar, starosta

Nakreslila Nada Pohanková 4. třída

Mé vzpomínky na rody a veřejné události za mého života (4. část, závěr)

Ludmila Švástová - roz. Hrdinová (1868-1954)

Příštího roku 1901 koupili jsme sousedící pozemek, „díl“, od domu čp. 23, za cenu 9.000,- korun, od Frant. Bartoňové.

Poslední roky století 19 tého a prvé 20 tého byly vůbec velice mokré a povodněmi navštěvované. Jednak následkem tání sněhu na jaře, jednak častými trvalými velkými dešti přes celé roky. Takže například voda vystouplá z Dyje na jaře roku 1900 zatopila dolní domky v osadě a vůbec značná část pole všude přes celá poslední léta byla pod vodou bez užitku, popřípadě s tímto, velice špatným a nepatrným. Podobná velká záplava rozvodněné Dyje byla v roce 1879 ku konci června, kdy dostoupila voda až do polovice osady. Povodeň nastala následkem velkých a častých lijáků.

Bratr Matěj Hrdina oženil se po druhé v únoru 1902. Po krátkém 6 ti nedělním manželství s Františkou Kamenskou onemocněla ta - to nachlazením a 20. března, oplakávaná celou rodinou, zemřela.

V roce 1903 onemocněly naše děti Božena a Marie na spálu, z kteréžto nemoci se po 14 dnech sice zotavily, ale která zejména u Boženy měla závažné následky.

Tohoto roku bratr Matěj oženil se potřetí a vzal si Františku Krúzovou. Na štědrý den zemřel, raněn by mrtvicí Josef Průdek, otec prvé manželky mého bratra.

Roku 1905 koupili jsme velké parní mlátičí složení z Prahy za 6.300 korun. Pro umístění strojů za účelem šrotování zřídili jsme potřebné budovy i s nádrží na vodu. Šrotovník z Pardubic stál 1.100 korun.

Má mladší sestra Teresie Kostrhúnová zemřela po delší nemoci dne 27. ledna 1906. Zanechala po sobě 7 nedospělých dětí a byla 30. toho měs. pohřbena.

Téhož roku, 27. března, shořela nám stodola s různými hospodářskými potřebami a zvláště také i parní mlátička tam umístěná a ač bylo vše pojištěno, utrpěli jsme přece značnou škodu.

Dne 6. června toho roku, zemřel po krátké nemoci na zápal plic otec mého manžela Frant. Švásta, doživ se stáří 85 let. Za ním následovala ho ve smrti jeho vnučka Žofie Damborská, provdaná Frybertová, dcera sestry mého manžela, v mladém věku 22 let, zemřevši na souchotiny dne 22. července.

Krutým osudem postižená byla toho roku 1906 rodina mého bratra Václava, předčasnou a nenadálou smrtí tohoto. Po vinobraní t. r. dne 3. října šel totiž bratr z domu vešel do sklepu a proto, že mladé víno bylo toho času v největším kvasu a Václav, zdržev se snad přes míru ve sklepě, nadýchal se dusivých plynů a zůstal tam udušen. Synku, kterého měl bratr sebou, zdála se doba, po kterou ze sklepa nevycházel, dlouhou. Běžel pro souseda, jenž vešel do bratrova sklepa našel tohoto ležícího na zemi. S námahou vynesl jej ze sklepa nahoru na vzduch. Ale vše bylo již marné; bratr byl mrtev. Skonal ve věku 52 let. Pohřeb konán 5. t. měsíce. Lze si nářek a zármutek pozůstalých zvláště pak manželky představití. Než ale shodou okolností, přes smutnou tuto událost v rodině, provdala se ovdovělá švakrová asi tři měsíce po pohřbu manželově za Josefa Krčku, který byl toho času zemským poslancem.

Právě tento Jos. Krčka to byl, jenž vynesl bratra ze sklepu a když již po vynešení ležel mrtvý před sklepem, v tu dobu právě přišel tam i můj manžel. Viděl státi Krčku nad oním svahelem, kde ležel zemřelý, co zatím níže v pláči a nářku švakrová, objímajíc hlavu manželovi za bédování Václave, Václave mluv, promluv, skorem omdlávala. Mimoděk přes vzrušující pohled, bleskla v té chvíli manželovi hlavou nehledaná myšlenka. Vida Krčku a švakrovou - z vás dvou bude jistě po čase párek. A stalo se.

(Pokračování na str. 4)

Mé vzpomínky na rody a veřejné události za mého života

(Dokončení ze str. 3)

Roku 1907 byl v soudní dražbě v Hustopeči prodáván dům čp. 23 s 33 měrami pozemků i se stávajícími té doby užitky. Ten manžel dne 12. června za cenu 25.100 korun koupil. Do koupeného domu přestěhovali jsme se v měsíci září. Toho roku též, koupili jsme na podzim pozemek „Bílé hlíny“ za korun 1.600 od Jos. Švásty. Směněním jiných polností zcelovali jsme onu Bílou hlínu, Šedličku, Zálužskou a Grefty. Roku 1907 vystavěna nová stodola v čísle 24.

Otec můj Frant. Hrdina zemřel v roce 1908 dne 6. června dožil se 79 let; pohřeb z nařízení lékaře konal se hned druhého dne. Toho roku navštívili jsme Prahu i se všemi třemi dcerami.

Roku 1910 jsme zajeli na Macochu, při otevření nových jeskyň; s námi byla dcera Františka.

Příštího roku 1911, 11. června slavila sňatek prvá naše dcera Božena s Ferdinandem Veverkou.

V roce 1912 zúčastnil se všesokolského sletu můj manžel, jediný z Rakvic.

Následujícího roku 1913 shořela nám druhá stodola a to zase v čísle 23, dne 3. července. Toho roku, koupen díl od č. 25 za 11 tisíc korun.

V roce 1914 bylo nutno dceři Boženě podrobiti se za onemocnění ledvin operaci v Brně. Při té jí dr. Bakešem musela být vyňata pravá ledvina. Což byl zajisté následek onoho onemocnění na spálu, kterou překonala v roce 1903.

17. června t. roku zemřel strýc mého manžela, Martin Švásta v 75 roce svého věku a brzy po něm, 22. srpna, též jeho manželka Magdalena u své dcery ve Staré Břeclavě.

V tomto roku 1914, dne 26. června zemřel ve Vel. Bílovicích náš švagr Kachyňa Ludvík ve stáří 57 let. Pohřeb

jeho jest konán v neděli dne 28. Když, po pohřbu a po pohoštění v domě smutku u mé ovdovělé sestry Františky, odjížděli jsme domů do Rakvic, byli jsme u Trkmance jedním ze zaměstnanců dvora upozorněni a zpraveni o tom, že Habsburk Frant. Fred. tohoto dne dopoledne byl v Sarajevě i se ženou zavražděn.

Jak se později můj manžel přiznal, pocítil v tom okamžiku, při této zprávě, v předtuše, že započíná se právě jakýsi hrozný děj, který se osudně dotkne skoro všeho lidstva a toto stihne mnohým utrpením - jakousi bolest v duši. Nahlas k nám na voze sedícím řekl: „Dejte si dobře pozor, že událost tato bude mít v zápětí vojnu.“

A tak s jakýmsi již nepokojem přijeli jsme domů, kde se ještě, protože té neděle byly u nás hody (posvícení) vesele tančilo. Někteří lidé ale, již byli toho dne na sokolských slavnostech v Brně, když vrátili se domů, sdělovali, že veškeré další slavnosti jsou odřeknuté a zakázány, úředně nařízen smutek a tak také i u nás v pondělí hodové se již neslavilo. Hudba umlkla a mnozí s obavami a napětím očekávali zprávy novin, co asi příští dny přinesou a co lze asi ze všeho lidu očekávat. To byla u nás předzvěst hrozného, světové, krvavé války a s ní spojeného utrpení a strasti nevinného lidu.

Nakreslila Roháčková 4. třída

Návrat domů

*Když vezmu zemi do dlaní,
navracím se do mládí.
První lásky hlína chladivá,
do dlaně vzpomínku mně vkládá.
Je krásná ta chvílka mámivá,
kdy o domově se nám zdává.*

*Kamarády z toulek večerních,
vidím ještě dnes.
Mámu naši, zdraví její smích
a svůj první ples.
Tvrdé bitvy hornáků —
oj, ten můj zadek nebohý.
Vůně bramborových ohýnků,
tak jít zase do školy.*

Pohl Zdeněk

Zase doma

*Je krásný úsvit i rosa ranní
a vůně zahrad u nás v máji.
Chládek lípy v žňovém horku
a to naše vinobraní.
S chutí řeknu a bez okolků,
snad každý jako kluk se těší,
na setkání s kamarády.
Tam pod stromem se usadíte
na lavičku z bílé břízy,
džbánek vínem naplníte
a že stáří se vám blíží,
o mládí si zazpíváte.*

Pohl Zdeněk

Utajená přání

Kdo z nás by si občas nezavzpomínal ne své mládí, na své sny, na svá skrytá přání i když mnohdy nesplnitelná a právě tyto nesplnitelné sny nás provázejí po celou dobu našeho životního putování. V mládí naše sny ovlivňují hlavně knihy, také vyprávění starších, zkušenějších lidí, v mnoha případech také filmy a chování okolní společnosti, ve které ten či onen mladý člověk vyrůstá. V tomto směru nejsou důležité majetkové poměry, ve kterých se mladý člověk nachází, protože sny se nedají vnutit, naplánovat nebo ukrást. Sny jsou skryté hluboko v duši každého jedince a po celý jeho život dávají člověku naději, víru v budoucnost, posilují optimismus a nutí člověka k dalšímu hlubokému poznávání života.

V mnoha případech se člověk snaží své mladistvé sny po dosažení dospělosti uskutečnit, někomu se to podaří, někdo musí slevit ze svých mladistvých ideálů, ale byli a jsou mezi námi lidé, kteří nenechávají nic náhodě a už od útlého mládí se své sny snaží uskutečňovat nejprve domácími, ještě nedokonalými, technickými, chemickými či uměleckými pokusy, které se mohou po čase změnit v umělecká díla nebo světové vědecké bádání.

Jak rádi čteme nebo se díváme na filmově zpracované pohádky, ve kterých vždy vítězí dobro nad zlem, jak nás v mládí ovlivňují dobrodružné knihy K. Maye, Verna, Foglara, Dumase, pohádky Boženy Němcové. Kdo by si z kluků nevzpomněl na knihu Klapzubova jedenáctka, která ovlivňovala představy kluků po několik generací až do stáří bývalých mladíků.

I přesto, že někdo vystuduje nebo se vyučí řemeslu a pak se zařadí do života dospělých, chlapec se ožení, děvče se vdá do jiného kraje nebo dokonce do jiné země nebo státu daleko za moře, vždy se však každý bude rád vracet do míst, kde se narodil, kde má své rodiče, své kamarády, se kterými vyrůstal, své učitele, kteří spolu s rodiči mu vtlokali do hlavy

základy vědění a slušného chování, kde má ukryta svá tajná přání, své mladistvé sny, své vzpomínky.

Snad každý dospělý s humorem vzpomíná na výprasky za své lotroviny, které tehdy bral jako největší nespravedlnost na své osobě, na romantické hry na zálesáky, na vojáky, na otržené podrážky z nových bot při fotbalu, na stavby letadel, draků a přehradních hrází v járku u cesty při letní bouřce, na třešňové výpravy, na první lásky. Kdo by se nevracel k těmto krásným, bezstarostným vzpomínkám a přitom si nevybavil svá tajná přání v mnoha případech možná naivních a nesplnitelných, ale kdo to tehdy věděl, které dávno obyčejný život zavál do ztracena, ale právě ty v tu chvíli vženou mnohému chápající úsměv do tváře po navrácení se z daleké cesty, kam odcházel za prací, studiem či poznáním, do rodného kraje, své rodné vesnice či města.

„Je to tak dávno, že to není ani pravda“, proběhne člověku hlavou. „Snad to všechno prožíval někdo jiný, ale bylo to krásné, stálo za to žít, ale na strom už nevylezu“, smutně rozhodí rukama a s pohledem do daleka si tajně utírá slzu kanoucí mu po tváři i když se za ni stydět v tu chvíli nemusí.

Znal jsem naprosto normální, vzdělanou ženskou, která i ve své padesátce věřila, že se stane princeznou a nic ze svého snu nemínila slevit. Nějaký Jiří Hájek, který nikdy nebyl na vojně i když od útlého mládí neskonale miloval uniformu, byl do ní blázen, nakonec

dočkal se svého snu v době, kdy odešel do důchodu a stal se vrátným v pětihvězdičkovém městském hotelu, kde nosil uniformu se zlatými šňůrami na prsou, zlatými výložkami na ramenech, zlatými knoflíky na kabátě, s čepicí prokládanou zlatem a byl šťasten. Sen se mu splnil. Joška Patočka zase věřil tomu, že po své smrti se zase narodí jako košatá jablona a svým potomkům v dobách světového hladu a bídy, bude dodávat ovoce, aby přežili. Janek Krušina, se zase chce dívat po smrti na svět z bílého mráčku a sledovat své potomky, jak rozmnožují rodinný majetek a pokud se tak nestane, je odhodlán je strašit.

Kdo by nesnil o tom, jak by naložil s milionovou výhrou, pokud by mu štěstí přálo. Ta široká bezstarostnost ovlivněná spoustou peněz, to zajištění budoucnosti, své, dětí, vnuků, vidina cestování po exotických zemích pod plachtami moderních námořních jachet. To jsou nádherné představy i když možná nesplnitelné, však vždy posilující, lidské a je velká škoda pro lidi, kteří neumějí snít a jejich radosti se prolínají jen se suchým, šedivým, spotřebním životem.

Teď k nám zase přicházejí vánoce a vánoční čas je čas kouzel, životního zastavení, pokory, lásky i časem krásných, nádherných snů i když nesplnitelných, ale pro každého z nás je i ten nejmenší dáreček, pokud je položen pod stromeček z lásky, ten nejkrásnější dárek na světě.

Veselé vánoce

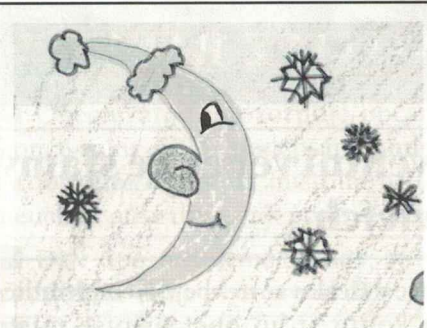
Pohl Zdeněk

V původním znění autora

Ester Antálková & Lidka

Nakreslila Ester Antálková 4. třída

Nakreslila Boháčková K. 4. třída

Na procházce za dědinou

Zapadající slunce rozhodilo poslední paprsky na hladinu rybníka. Na něm se zrcadlí oblaka a taky stromy, keře a palaši rostoucí u břehu kolem vody. Nad celou krajinou se vznáší šero. Vše potemnělo. Přichází večer. Zmizel ten věrný obraz z hladiny Šutráku, mizí panorama Pálavy, za kterou se nám sluníčko schovalo. U tichli ptáci, vzduch chladne a zvoněl vlhkem. Zvuků nebylo, jen znějí tak nějak jinak než ve dne.

Projíždějící auta vnímáme ve tmě jako letící světélka, doprovázena podvědomým zvukem rozdílné intenzity.

V dálce, kde jen ve tmě tušíme, že vede vlaková trať, vidíme ujíždějícího osvětleného „hada“. Podle zvuku a rychlosti usuzujeme, že jde o rychlovlak - nadstandardní soupravu. Budeme ji vidat častěji, tu novinku ujíždějící koridorem, kousek od naší obce.

Večer a tma nám vždy poskytuje jiný obraz než bílý den. Nevidíme sluníčko, ani různě se měnící oblaka, nevidíme barvy a přesto je i večer barevný, obohacen umělým osvětlením. Září neonové reklamy a okna domů, blikají červená světla jízdních kol, která se mihnou tiše, skoro bez zvuku. Občas k uchu dolehne štěkot psů, což večer zní tak nějak teskněji.

Zvuků ubývá, večer padá zvolna do ticha. Osamělý chodec si hvízdá do kroku, pochodovou melodii zdůrazňuje pravidelným klapáním podpatků. Z dálky je slyšet odbíjení věžních hodin...

Marie Darmovzalová
V původním znění autorky

Podzimní probuzení

Klekněme a poděkujeme přírodě za měsíc listopad, který nás obdarovává rok co rok těmi nejpestřejšími barvami, před svým uložením se k zimnímu spánku. Ještě sem tam uslyšíme zpod zašedlé oblohy dunění zemědělského traktoru, orajícího poslední brázdy širokého pole nebo nám zrak zvedne k obloze křik odlétajících ptáků, mířících do teplých krajin a právě v této nostalgické době nastává čas účtování pro myslivce, nastává doba mysliveckých honů.

Hned první týden listopadového kalendáře se začínají hony na bažanty. Tyto hony na přírodou nádherně zbarvené ptáky, po staletí žijících v našich lesích a na našich polích, jsou u myslivců velmi oblíbené a hojně navštěvované. Můžeme říci, že oblíbenost těchto prvních honů nespočívá jen v romantické procházce podzimní krajinou hýřící pestrými barvami nebo chtivostí prvního úlovku, ale také dávno očekávaná setkání s kamarády, pozvanými hosty se stává stejně zajímavé jako samotný hon. Každý čeká, že příroda bude ještě v tomto předzimním období k člověku milosrdná, může se stát, že očekávaný, sluncem prosvícený, první hon se změní v zablácenou, promrzlou, deštivou robotu.

Celý týden slunce svými paprsky dodávalo optimismus celé krajině, ale v den honu se počasí jako mávnutím čarovného proutku změnilo. Ještě před rozedněním se ze šedé oblohy spustil drobný, mrholící deštík. Zpočátku se zdálo, že těžké šedivé mraky odežene vítr do jiného kraje, avšak přání místních myslivců, které bylo vysíláno do oblak co nejdříve, nebylo vyslyšeno.

Pozvaní hosté se však ten den dostavili na první hon i přes zamračenou oblohu v hojném počtu a tak vítání a představování, nebralo konce. Jedni se svěřovali se svými starostmi, druzí si vyměňovali své zkušenosti ohledně zbraní a myslivecké výstroje, ale všichni se těšili na honební zážitek.

Místní myslivecký hospodář Jan Fabiš byl člověk podsadité postavy, hustých, kudrnatých vlasů, přímého jednání, byl to člověk hrdý a přitom dobrosrdečný a veselý. Měl rád společnost, rád a dobře zpíval a v myslivosti všechna svá potěšení nacházel. Pobavení se stejně smýšlejícími kamarády, ať při zábavě, jídle, ale hlavně při předávání zkušeností v myslivosti a jejich zážitků z jiných krajů, jiných oblastí naší republiky.

I když Jan Fabiš před nedávnem překročil Abrahámoviny, stále zůstávala jeho velkou láskou myslivost. Od mládí se rád toulal okolní přírodou, sledoval pohyb zvířete v místních lužních lesích a stěhování ptáků v revíru své vesnice, ve které vyrůstal, oženil se, vychoval dva syny, ve které prožíval svůj život se všemi jeho starostmi i strastmi. Další jeho láskou byla za vesnicí svažující se vinice, z jejichž plodů se snažil rok co rok vyšlechtit pro sebe, svou rodinu a své kamarády, co nejlepší a nejchutnější víno a snad právě to mělo, za léta ochutnávání s kamarády, vliv na zklidnění jeho povahy, kam si také možná svůj díl přisadila i jeho přibývajících léta, ale v tento nevlidný, sychravý den, který svým počasím ovlivnil nejen jeho divokou povahu, ale i chuť do další práce pro myslivost, proklínal kudy chodil.

Mrholení však neustávalo, naopak houstlo a tak myslivecký hospodář Jan Fabiš, zkrátil uvítací ceremoniál a jen určil směr postupu rojnice pro první i druhý okruh honu. I přes hustý déšť se myslivci seřadili před myslivnou do tří řad za sebou a věrní mysliveckým tradicím, smekli své klobouky a pozorně vyslechli uvítací řeč předsedy místní myslivecké skupiny a bezpečnostní připomínky vedoucího honu, hospodáře Jana Fabiše.

První podzimní hon začal. Střelci vytvořili rojnici a táhli loukou směrem k lesu. Husté mrholení se změnilo v trvalý déšť a tak myslivci schovávali své hlavy do vysoko vytažených límců svých kabátů a dál pokračovali v honitbě.

Ve druhém kole myslivecké leče se ještě do hustého deště vmísily sněhové vločky a od severu se přidal ostrý, studený vítr. Zelené kabáty a klobouky myslivců byly už zcela promočené, boty, obalené mokrou ornicí, každý táhl za sebou jako trestanec své okovy. Na každém účastníku honu byla znát únava a otrávenost.

Zkušený hospodář Jan Fabiš okamžitě odhadl situaci a tak hned po ukončení druhého kola, nařídil odtroubit konec honu. Moc dobře věděl za ta léta práce

(Pokračování na str. 8)

(Dokončení ze str. 7)

v myslivosti, že protahování honu za tak nepříznivých podmínek nevede k ničemu a potom se unavení, promrzlí hosté nemají chuť, zúčastnit se tradičního posezení v myslivně a odjedou co nejrychleji do svých vyhrátých domovů.

Po odtroubení konce honu, si všichni zúčastnění zhluboka oddechli. Všichni se těšili na teplé posezení ve vyhřáté myslivně, na horký čaj s rumem, na zvěřinová speciality pro všechny připravený manželkami místních myslivců a na přátelské popovídání.

Okamžitě se po odtroubení konce honu v malých skupinkách vraceli myslivci do vesnice s úlevou, že mají dnešní promočený hon za sebou. Mezi domy už neměl severní vítr takovou sílu, jak na rovných okolních polích a tak se nálada vracejících se myslivců zlepšovala, ale ne u hospodáře Jana Fabiše. Ten stále klel a nadával na celý svět, na počasí, na práci, na kterou se může vykašlat, na prašivý život, ve kterém nemá člověk žádného potěšení a jak tak klel a nadával na celý svět, vraceje se v hloučku myslivců do místní myslivny, se z ničeho nic ozval nad hlavami uklidněných myslivců ostrý zvuk letícího bažanta. Bažant měl dostatečně nabranou výšku a využíval ke svému letu nejen křídla, ale i sílu ostrého severního větru. Vždy několikrát zamával křídly, nato je připažil k tělu a po chvíli stejný pohyb opakoval. Myslivci zvedli hlavy, ale zvláštní pozornosti tomuto krásně zbarvenému ptáku nevěnovali. Bažant byl pro jejich brokovnice příliš vysoko a zdálo se, že je si této výhody vědom.

Jan Fabiš měl na výšku bažanta jiný názor. Svoji zlost a vztek na nepodařený hon potřeboval ze své hrudi dostat ven a tak k překvapení všech náhle strhl z ramene svoji starou pušku, zamířil a než mu stačil někdo z přítomných v tom nesmyslném počínání zabránit, zmáčkl spoušť. Po výstřelu pak celá skupina vracejících se myslivců sledovala, jak se bažant v té výšce náhle zastavil a pak jako kus kamene padal k zemi a dopadl asi dvacet metrů za záda Jana Fabiše na asfaltovou silnici. Možná to byl světový výkon, možná obyčejná náhoda, ale v tu chvíli se u všech změnila nálada, svět se zdál všem veselejší a teplejší.

Ti, co se z té mistrovské rány vzpamatovali první, okamžitě zázračnému střelci gratulovali k jeho výkonu a slova obdivu nebraly konce. Hospodář Jan Fabiš rozdával úsměvy na všechny strany, už neklel, nenadával na celý svět, i dešť mu nevadil, byl samý smích, samý žert.

„Ale byl to dneska aj přes ten dýšť, docela pěkný hon,“ povídal. „Trošku nám, pravda, do toho popršelo, ale nám myslivcom nějaká tá trocha vody přece nemože vadit, šak sme přece byli všeci na vojně. Včil se v myslivni posilníme, zahřejeme se a potom vás všeckých zvu do rnojego sklepa. Tam ochutnáme, jak se podařilo letošní víno, zazpíváme si, pomudrujem a za týdeň se zas sejdemo, ať prší jak chce. Bez vody přece není života.“

Tak spokojen, ukončil hospodář Jan Fabiš první podzimní hon na bažanty a ještě o vánočních svátcích se mu ve snu zjevoval vysoko letící bažant, na kterého mířil svou puškou, ale nikdy se netrefil. Při zmáčknutí spouště vždy na posteli povyskočil, ale pokud by ho někdo pozoroval, zjistil by, že se po každé ráně spokojeně usmívá.

V původním znění autora

Pohl Zdeněk

ZAJÍMAVOSTI Z RAKVIC

Největší adventní věnec ze slámy mají v Rakvicích

Ani letošní Vánoce v Česku se neobejdou bez tradičního rekordu. Na konto si ho opět připiše mistr slaměných stébel Jaroslav Vajbar z Rakvic na Břeclavsku. Jeho dílo ve čtvrtek oficiálně přeměří a do české databanky rekordů zanesou pelhřimovští správci z agentury Dobrý den.

PELHŘIMOV/RAKVICE - „Věnec je vyroben z pšeničné slámy a měří přes dva metry. Přesné míry budou známy ve čtvrtek,“ řekl prezident agentury Miroslav Marek. Vajbar na věnec spotřeboval asi tři kilometry slámy. Pleten je stejnou technikou jako tradiční slaměné ozdoby na vánoční stromeček a uvnitř má svítící žárovky.

„Bodry muž, vinař a Moravák každým coulem - Jaroslav Vajbar nebude v české databance nováčkem,“ připomněl prezident. V roce 2001 upletl největší slaměnou ozdobu na vpravdě monstrózní stromeček, neboť sama měří přes dva metry na výšku. Padlo na ni 1800 metrů slámy. Na obří vánoční strom potom přidal ještě slaměný zvon.

Loni pod Vajbarovým vedením dorost z oddílu Mladých hasičů v Rakvicích upletl řetěz o délce přes 106 metrů a hmotnosti 512 gramů. Byl zhotoven z pšeničné a ovesné slámy, pospojován 6071 uzly rybářského vlasce a zapleteno do něj bylo 11 396 slaměných stébel.

Vajbar si ale nejvíce cení slaměné zmenšeniny lednického minaretu, který byl představen na letošním festivalu rekordů. Památka je zhmotněna v poměru 1:27, minaret je vysoký 215 centimetrů.

Křehký adventní věnec ze slámy má svého bratra v Miroslavi na Znojemsku. Jeho slámový podklad ovšem zdobí čtyři vozy smrkového a borového chvojí. S vnějším průměrem 680 centimetrů byl zapsán do české databanky rekordů v roce 2000. Zhruba týden ho letos na náměstí zdobili už popáté.

(převzato ze zpravodajství ČTK)

Obecní úřad se připojuje ke gratulacím a děkuje za skvělou reprezentaci obce.

Mistr ČR

Dalším občanem, který reprezentoval obec je pan Jan Machač, který se stal se svým chovem holubů mistrem ČR. **Blahopřejeme.**

Obec Rakvice

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM

■ Obecní úřad upozorňuje občany, že musí být do konce roku 2004 podepsány **smlouvy na pronájem hrobového místa** na místním hřbitově. Kdo tak ještě neučinil, ať se dostaví k podpisu na podatelnu OÚ.

■ Dále upozorňujeme občany, že se vybírá **příspěvek za hlídání vinic plynovými děly**.

■ **Služba občanům:** informace a veškeré dění je možno získat přes mobilní telefon. Stačí jen zaslat SMS ve tvaru: OBEC mezera RAKVICE mezera INFORMACE mezera ANO mezera PŘÍJMENÍ mezera JMÉNO mezera ULICE mezera ČÍSLO POPISNÉ (můžete psát i malými písmeny). Např. obec rakvice informace ano novak petr dolni 20. **na číslo: 900 77 03.** Cena této odeslané SMS zprávy je 3,- Kč vč. DPH - dále je vše bez poplatku. Ihned obdržíte zpětnou SMS zprávu potvrzující, že jste do seznamu odběratelů informací zařazeni.

■ **POZOR ZMĚNA!** Svoz odpadů v roce 2005 bude přesunut ze **středy na čtvrtek**. První svoz v roce 2005 je 13. ledna a další pak bude pokračovat každý sudý týden ve čtvrtek.

Svoz odpadu v Rakvicích v roce 2005

Svoz domovního odpadu bude probíhat ve čtrnáctidenních intervalech současně se svozem tříděného odpadu.

Leden	13	27		Červenec	14	28	
Únor	10	24		Srpen	11	25	
Březen	10	24		Září	8	22	
Duben	7	21		Říjen	6	20	
Květen	5	19		Listopad	3	17	
Červen	2	16	30	Prosinec	1	15	29

■ Sběrný dvůr bude pravidelně v provozu **ve středu** v době od 15.00 - 17.00 **a v sobotu** 10.00 - 12.00 a 13.30 - 16.30hod.

■ Opětovný **provoz skládky sutě** v areálu ZD bude zahájen po ukončení oprav polních cest a bude včas oznámen.

■ Nově vybudované chodníky lákají děti k projíždkám na kole a kolečkových bruslích. Žádáme rodiče, aby upozornili své děti, že chodníky jsou určeny pro chodce a svým jednáním, stejně jako odkládáním kol a jiných překážek na chodník, ohrožují nejen chodce, ale i sami sebe.

■ **Obecní úřad a Obecní knihovna** oznamuje, že bude mít z důvodu dovolené od 23.12. 2004 do 2.1. 2005 zavřeno. A od 3.1. 2005 se na vás na všechny opět těšíme!

Obecní úřad přeje všem občanům veselé Vánoce, hodně zdraví a pohody v Novém roce.

Oznámení Vodovodů a kanalizací Břeclav

VaK Břeclav, a.s. provozuje místní čistírnu odpadních vod a je odpovědná za její provoz včetně dodržení stanovených limitů vodohospodářským úřadem na odtoku z Čov. Čov byla vybudována na určité zatížení, které je ve vinařské sezoně překračováno a dochází k provozním problémům, které způsobují její kolaps. Z tohoto důvodu si dovoluujeme upozornit, že do veřejné kanalizace smí být vypouštěny odpadní vody v souladu se schváleným kanalizačním řádem. Kanalizační řád veřejné kanalizace Obce Rakvice byl schválen vodohospodářským úřadem MěU Břeclav, rozhodnutím Č.j.vod. 550/5/04-231.2/Om ze dne 5.5.2004. V tomto kanalizačním řádu je mimo jiné stanoveno, jaké odpadní vody smí být do veřejné kanalizace vypouštěny a seznam látek, které nejsou odpadními vodami. Pro informaci uvádíme vybrané ukazatele odpadních vod a jejich maximální hodnoty, které je povoleno do veřejné kanalizace vypouštět

BSK (biochemická spotřeba kyslíku)	400 mg/l
CHSK (chemická spotřeba kyslíku)	800 mg/l
NL (nerozpuštěné látky)	400 mg/l
NEL (nepolární extrahovatelné látky)	10 mg/l
pH(reakce vody)	6-9
N-NH ₄ (amoniakální dusík)	45 mg/l
Pc (fosfor celkový)	15 mg/l

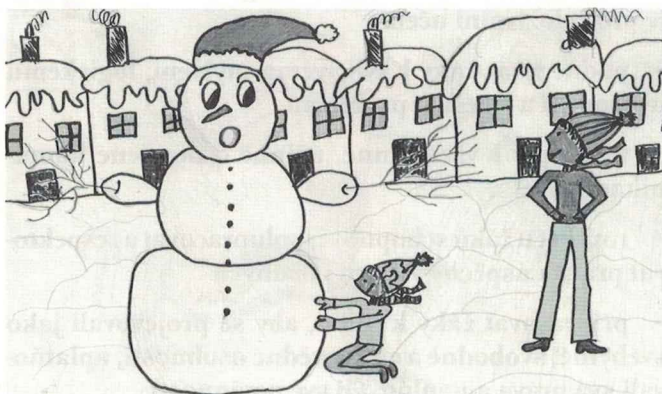
Běžné odpadní vody z domácností uvedených hodnot nedosahují. Opakem jsou však odpadní vody z výroby vína. Tyto odpadní vody obsahují znečištění dosahující až 10.000 mg/l u ukazatele CHSKCr. Takové odpadní vody se do veřejné kanalizace vypouštět nesmí.

Ze seznamu látek, které nejsou odpadními vodami uvádíme močovku, odpadní vody obsahující těžké kovy, ropné látky, toxické látky atd.

Obracíme se proto na Vás se žádostí o dodržování kanalizačního řádu a odpadní vody, které neodpovídají kanalizačnímu řádu do veřejné kanalizace nevypouštěli. Pracovníci naší organizace budou provádět namátkové kontroly a v případech zjištění nedodržování kanalizačního řádu bude postupováno dle platných předpisů.

Děkujeme za pochopení a věříme, že naše oznámení (žádost) přispěje ke zlepšení čistícího efektu Čistírny odpadních vod a tím i životního prostředí.

VaK Břeclav, a.s.

Am páčková Eliška 4. třída

Nakreslila Eliška Rampáčková, 4. třída

Co přinese nový „školský zákon“

1. ledna 2005 vstoupí do života Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání. Jedná se o dokument značně rozsáhlý a do značné míry i „revoluční“. Následující řádky budou pokusem o co nejstručnější popis několika zásadních změn, které nás v následujícím období čekají.

Poprvé má školství ucelený zákon o vzdělávání a ne o školách. Celý dokument stanoví pro všechny vzdělávací stupně povinnost tvorby vlastních školních vzdělávacích programů. Stručně řečeno školy opustí dosavadní systém předepsaných „učebních osnov“ a dají se cestou vlastní tvorby Školního vzdělávacího programu (dále jen ŠVP). Mateřské školy již třetím rokem se svými ŠVP pracují. Staly se tak průkopníky základního pilíře školského zákona, a to ještě před jeho platností. ŠVP jednotlivých stupňů škol by v budoucnu měly na sebe navazovat. Jejich základ tvoří tzv. rámcové vzdělávací programy (dále jen RVP), které stanovilo a garantuje ministerstvo školství. Mateřské školy ŠVP již realizují. Základní školství v tomto směru stojí na startovní čáře. Střední a vyšší odborné školství naváže na ZŠ teprve za několik let.

Základní školy by měly zahájit výuku podle svých ŠVP nejpozději od školního roku 2007/2008. Celý projekt bude nabíhat postupně. V uvedeném termínu nejdříve začnou 1. a 6. třídy.

Nabízí se otázka. Je tato změna užitečná? Vždyť kolik tzv. revolučních změn již naše školství za poslední léta zažilo. Nebude to znamenat pouze zmatek a nejistotu rodičů a žáků? Zjednodušené vysvětlení nám už delší dobu nabízí média. Má ubyt „biflování“ faktů a školy mají žáky více učit pracovat s informacemi, komunikovat, hledat souvislosti, vytvářet si vlastní názor. S tímto titulovým sdělením lze souhlasit. Uvést vše v život bude podstatně složitější. Nově má základní vzdělávání žákům pomoci **utvářet a postupně rozvíjet tzv. klíčové kompetence a poskytnout spolehlivý základ všeobecného vzdělání orientovaného zejména na situace blízké životu a praktickému jednání.** V základním vzdělávání se proto usiluje o naplňování těchto cílů:

- **umožnit žákům osvojit si strategie učení a motivovat je pro celoživotní učení**
- **podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů**
- **vést žáky k všestranné, účinné a otevřené komunikaci**
- **rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých**
- **připravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svébytné, svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovali svá práva a naplňovali své povinnosti**
- **vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací;**

rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem, prostředí i k přírodě

- **učit žáky aktivně rozvíjet a chránit fyzické, duševní a sociální zdraví a být za ně odpovědný**
- **vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s ostatními lidmi**
- **pomáhat žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci**

Po přečtení těchto řádků mnohé napadne, že to vše se přeci může uskutečnit i v současném systému. Ano, teoreticky je i nadále možné sestavit učební plány dle dnešních zásad a pouze je „zabalit“ do nového názvu. I k tomu na některých školách možná dojde. Každý rozumně uvažující pedagog však dobře ví, že mnoho v současnosti předepsaného učiva by šlo prezentovat jinak, jindy, nebo dokonce by bylo ze všeho nejlepší jej zcela vynechat. Dnešní rámeček platného vzdělávacího dokumentu „Základní škola“ je na takovýto úkol mnohdy příliš těsný. Nový zákon tak otevírá obrovský prostor pro celý pedagogický kolektiv školy, který si sám určí, jakým způsobem naplní cíle RVP. Zváží dohromady osobité podmínky konkrétní školy - personální, materiální, populační ap. Závazné jsou pouze cíle stanovené v RVP, a to pro veškeré základní školy v České republice. RVP pro základní školství přináší také změnu v počtech hodin jednotlivých předmětů. Celkový týdenní počet vyučovacích hodin se nepatrně zvýší. Přibudou další hodiny volitelných předmětů. Nově vzniknou předměty zahrnující tzv. průřezová témata např. ze zeměpisu, dějepisu, občanské výchovy apod. Na školách vzniknou učební plány, které se budou od sebe lišit. Mnohdy i dosti výrazně.

Mezi další změny patří úprava, která se týká vzdělávání nadaných žáků. Tvorba individuálních studijních plánů bude možná jak pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami, tak nově i pro žáky nadané. Jeden z paragrafů nově definuje, za jakých podmínek může být žák 1. stupně zařazen do individuálního (domácího) vzdělávání. Nabízí se i možnost docházky nadaného žáka do předmětu, který bude zařazen ve vyšším ročníku.

Novinkou jsou jasně stanovená pravidla a povinnosti žáků, která by se měla promítnout do školních řádů. Práva a povinnosti jsou zákonem přeneseny i na zákonné zástupce. Jde např. o povinnosti informovat školu o změně zdravotní způsobilosti dítěte či o povinnost osobně se zúčastnit na vyzvání ředitele školy projednání závažných otázek týkajících se vzdělávání dítěte nebo žáka.

Zákon se také nově vyjadřuje k hodnocení výsledků vzdělávání. Na stejnou úroveň klade klasifikaci (známkování) a slovní hodnocení. Nejenže oba způsoby zrovnoprávňuje, ale umožňuje i jejich kombinaci a to ve všech devíti ročnících. V posledním roce plnění povinné školní docházky vydá škola žákovi výstupní hodnocení o tom, jakých cílů vzdělávání žák dosáhl. V pátém a sedmém

ročníku základního vzdělávání vydá škola výstupní hodnocení žákovi, který se hlásí k přijetí ke vzdělávání ve střední škole. Pouze pro účely přijímacího řízení bude povinností školy převést slovní hodnocení na „klasickou“ klasifikaci.

K zásadní změně má dojít při výuce cizích jazyků. První cizí jazyk bude povinně zařazen již od 3. ročníku s časovou dotací 3 hodiny týdně. Druhý cizí jazyk je prozatím chápán jen jako doplňující obor vzdělávání. Škola bude povinna ho žákům nabídnout nejpozději od 8. ročníku. Pokud si žák druhý cizí jazyk nezvolí, může si místo něj zvolit jiný volitelný předmět. Od školního roku 2011/2012 se bude druhý cizí jazyk již vyučovat povinně, a to pro všechny žáky. Významně se preferuje angličtina.

Naprostou novinkou je způsob přijímacího řízení na střední školy. Již letošní absolventi si budou moci podat přihlášku pouze na školu jednu. Při výběru středoškolského studia to zvýší odpovědné zvážení vlastních sil a možností každého žáka. Především prestižnější střední školy se budou snažit naplnit své kapacity okamžitě po přijímačkách a neúspěšní žáci tak budou mít následné kroky značně ztíženy. Útěchou může být pouze to, že prozatímní kapacitní nabídka většiny SŠ převyšuje poptávku z řad zájemců.

Staronovou povinností zřizovatele je ustanovení školních rad. Tam, kde již fungují, budou fungovat i nadále. Tam, kde ji nechtějí, ji formálně ustaví a nic se nezmění. Otázkou poté zůstává smysl. Vše záleží na lidech (především na rodičích), jak k této práci přistoupí. Mají jedinečnou šanci účastnit se na formování podoby školy tak, aby jejich dětem a žákům a nakonec i jim samým vyhovovala. Obecně platí, že rada se skládá ze tří stejně početných skupin. Zástupců zřizovatele, rodičů a pedagogů. Proti minulosti již není přesně stanoven počet členů ani způsob jejich volby. Dokonce ani jednotliví zástupci nemusí být „členy“ konkrétní skupiny, kterou budou zastupovat. Vše by mělo být upraveno ve volebním řádu, který by měl stanovit zřizovatel. Mezi hlavní kompetence školské rady patří:

- vyjadřuje se k návrhům školních vzdělávacích programů a k jejich následnému uplatňování
- schvaluje výroční zprávu o činnosti školy
- schvaluje školní řád
- schvaluje pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v ZŠ
- podílí se na zpracování koncepčních záměrů rozvoje školy
- projednává návrh rozpočtu na další rok, vyjadřuje se k rozboru hospodaření a navrhuje opatření ke zlepšení hospodaření
- projednává inspekční zprávy České školní inspekce
- podává podněty řediteli školy, zřizovateli a orgánům státní správy

Některé dílčí změny nastávají i v oblasti mateřských škol. Zásadně se mění jejich postavení. Už nebudou předškolními zařízeními, ale školami. O nutnosti práce vycházející z vlastního školního vzdělávacího programu již bylo psáno výše.

Další změna je díky novinářům poměrně známa. Týká se dětí v posledním roce před zahájením školní docházky.

V případě velkého zájmu o MŠ musí být právě ony přednostně přijaty a navíc jejich zákonní zástupci budou osvobozeni od placení tzv. úplaty za školku. U mladších dětí o konkrétní výši úplaty, jejím případném snížení či prominutí bude nově rozhodovat pouze ředitel školy. Doposud byla tato problematika řešena obecně závaznou vyhláškou zřizovatele, tedy Obce Rakvice. I nadále takto získané prostředky mohou být využity jen pro potřeby školky. Dosavadní praxe v naší MŠ je taková, že rodiče hradí za každý den pobytu dítěte 15 Kč. Za kalendářní rok 2004 se tímto způsobem navýšil rozpočet školky o necelých 100.000 Kč. Veškeré vybrané peníze byly použity na pořízení učebních pomůcek, hraček, výstavbu venkovního herního zařízení apod. V příštím roce předškoláci již platit nebudou, a tak jedna třetina „těchto“ financí bude rozpočtu MŠ chybět. Pokud nebudeme chtít snížit úroveň zabezpečení pobytu dětí, bude nutné hledat dofinancování jinde. Možnosti jsou pouze dvě:

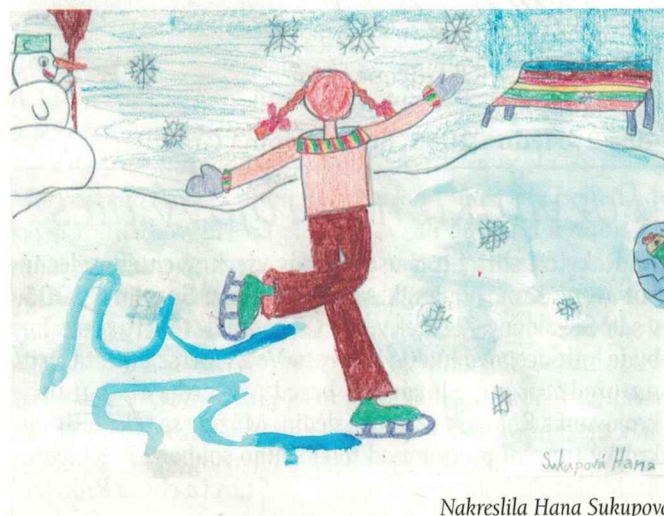
- a) rodiče - poplatek bude navýšen o 1/3, to je přibližně 20 Kč/dítě/den
- b) zřizovatel (Obec Rakvice) - vyšší dotace na provoz přibližně o 33.000 Kč

Zatímco v současné době možnost ukončení docházky dítěte do MŠ ještě řeší jen vyhláška, do budoucna je vše ošetřeno přímo zákonem. Zde se mimo jiné říká, že ředitel(ka) může ukončit docházku dítěte, pokud zákonný zástupce závažným způsobem opakovaně narušuje provoz MŠ. Nebo pokud se dítě bez omluvy nepřetržitě neúčastní předškolního vzdělávání po dobu delší než dva týdny či rodič opakovaně neuhradí buď poplatek za školní stravování, nebo „úplatu za školku“.

Veškeré změny, které stojí před celým školstvím v nadcházejících letech, mají vést především k jeho celkovému zkvalitnění a hlavně k přiblížení se běžnému životu a skutečným potřebám současné společnosti. Stěžejními nositeli uskutečňovaných změn budou především pedagogové na všech školských úrovních. Přesto významnou a nezastupitelnou roli by měli sehrát i rodiče dětí.

1. prosince 2004

Mgr. Jaroslav Vysloužil
ředitel školy

Nakreslila Hana Sukupová

Pozvánky

Ohňostroj pro děti a Miss diskotéka

Obec Rakvice zve všechny děti a mládež na další ročník MISS Diskotéky, který se uskuteční **ve čtvrtek 30.12. 2004 od 16.00 v sále Sokolovny.**

Proběhne volba Miss a Missák, soutěže, hudba a na závěr (asi 18.30 hod) se uskuteční ohňostroj. Vstup dětí pouze v bláznivém oblečení a účesu. Rodiče jsou srdečně zváni.

SOKOL RAKVICE - ODDÍL KOPANÉ pořádá v Sokolovně

Silvestrovskou zábavu

31. 12. 2004 v 19. 30 hod.

Hraje skupina **Olympus**

Vstupné 150,- Kč - ke každé vstupence šampus zdarma

Ohňostroj na náměstí

Všichni občané jsou srdečně zváni na již tradiční setkání na náměstí, kde se půl hodiny po půlnoci 31. 12. 2004 rozloučíme se starým rokem a přivítáme nový rok 2005 ohňostrojem.

Upozornění

U obou ohňostrojů je zajištěna asistence hasičů, přesto žádáme, aby všichni, kteří použijí zábavnou pyrotechniku soukromě, neodpalovali ji na střechy budov (kostel, domy na náměstí apod.), neboť hrozí poškození!

MYSLIVECKÝ PLES

Dne 22. 1. 2005 se v sále Sokolovny uskuteční od 20.00 myslivecký ples, zvěřinové speciality.

Školní ples

ZŠ a MŠ Rakvice srdečně zvou na školní ples dne **29. ledna 2005**, hraje skupina Graf.

Pozvánka na krojový ples

Rakvičtí stárci a chasa by Vás všechny chtěli srdečně pozvat na Krojový ples, který se uskuteční **5. února 2005** v sále Sokolovny. Začátek ve 20:00 hodin. K tanci a poslechu bude hrát dechová hudba Ištvančí. Ve 21:00 se můžete těšit na předtančení, Slováckou besedu, které Vám zatančí krojovani z Rakvic a okolních dědin. Můžete se také těšit na krátký taneční program od folklórního souboru Břeclavan. Bude zde také bohatá tombola. **Stárci a chasa Rakvice**

Rybářský ples

se uskuteční dne **19. února 2005**, rybí speciality, hraje dechová hudba Brodčané.

YMCA Brno, KLUB RAKVICE
Svislá 802, 691 03 Rakvice

COUNTRY BÁL

Dovolujeme si Vás pozvat dne **19. února 2005** na Country bál do Velkých Pavlovic. K tanci a poslechu bude hrát břeclavská country skupina LOPUCH. Předtančení a půlnoční kankán.

Začátek ve 20,00 hodin. Občerstvení zajištěno.

Zlatuše a Pavel Smutní

YMCA Brno, Klub Rakvice

Maškarní ples

TJ Sokol Rakvice, oddíl kopané zve všechny na maškarní ples, který se bude konat **19. března 2005** v sále Sokolovny.

Poděkování

Dne 11. 12. 2004 se v sále u Průdků uskutečnila již tradiční „Mikulášská besídka“ pro děti. Paní Jaroslava Průdková tímto děkuje všem sponzorům, kteří přispěli na tuto akci pro děti a přeje jim do roku 2005 mnoho štěstí a úspěchů.

J.Průdková

Poděkování Mateřské školky Rakvice

MŠ Rakvice děkuje touto cestou firmě Mikro a manželům Krůzovým za spoustu hraček a sponzorských darů pro děti k Mikuláši. Dále pak panu Lukešovi za stromčeky ze dřeva, manželům Haladyovým za slunečnicová semínka a paní Čermákové za plyšové hračky.

MŠ Rakvice.

Nakreslila Hana Sukupová

Moje babička

Jmenoval se Marie Čechová a narodila se r. 1878. Když jsem jí jednou řekla, že je to významný rok v historii dělnického hnutí, řekla poklidně: „A to máš jedno, ono se furt cosi mrví.“ Babička byla nejstarší z 9 dětí a když měla 12 let, umřela jí maminka. Drobnému, chytrému děvčátku skončila školní docházka, převzalo roli hospodyně a chůvy, protože nejmladší Hedvika byla ještě v peřince. Hedvika lnula k sestře jako k mámě. Jednou jsem je viděla spolu - zůstaly nakonec z celé rodiny jen ony dvě. A to teta Hedvika umřela dřív než moje babička.

Ta, když všichni sourozenci opustili rodnou chaloupku, se mohla vdát. Protože už byla starší dívka, vzala si vdovce se dvěma dětmi. Sama pak porodila ještě 5 dětí, 2 z nich umřely malé na psotník.

Babička bydlela celý život v Dobromilicích u Prostějova. Tam jsem prožívala každé prázdniny. Nikam jinam jsem nejezdila. Chodila jsem pořád za babičkou, jako ocásek.

Za války bylo zle. Když mi babička mazávala chleba se sádlem - a to jen přejela mastilkou, vždycky se usmála a udělala mi čubičky - malé kopečka sádla, abych aspoň trochu to sádlo ochutnala. V tu dobu jsem si hrávala sama na zahradě. Byla tam stráž, drnové schůdky a nahoře železná branka. Tudy si mohl každý přijít na třešně. V břehu tam trůnila nízká, ale rozložitá, třešně, která obdarovávala každoročně všechny velkými, tmavě červenými plody. Nikdy v životě jsem pak takové veliké, nádherné a sladoučké třešně nejeďla.

Až skoro u břehu jsem měla na jednom schodě „dvoreček“ pro svá zvířátka. Jak jsem je měla ráda! Zelenobílý sádrový pejsek pocházel asi ještě z doby, kdy teta Dolfska sloužila u hraběnky v zámečku. Byl dost veliký proti strakaté kravičce a kropenaté slepičce, které jsem dostala od tety Mařky. Pásla jsem svá zvířátka, povídala si s nimi - myslím, že jsem byla docela hodné dítě.

Jinak jsem chodila s babičkou po mezích na „krmení“. Na jedné mezi babička prostřela travnici a nějak nespokojeně se rozhlížela. „Jé to tady zajíci nějak uváleli“, povídám. „Ja, zajíci, dvonozí“, broukla tehdy má milá babička, ale nijak mi tu záhadu neosvětlila. Když jsem se

motala na mlatě, kde babička mlátila obilí, učila mě říkanky, které se dobře říkaly do rytmu úderů cepů. Babička a strýc Miloš - to bylo: „Kašpar s Ciló dobře bijó“, ale když se přidala teta Mařka, to už bylo jiné: „Ten třetí do řiti, ten třetí do řiti“ - no, první setkání s lidovou poezií.

Taky mi babička zpívala. Naučila mě i „protektorátní“ verzi písně „Nade mlejnem, pode mlejnem. Možná to mnozí znáte Zpívaly jsme to spolu denně a vždy následovalo napomenutí: „Nikde to nezpívá, bylo by zle pro tatínka a maminku.“ Konec války - „frontu“, jsem prožila v Loučce ve sklepě plném lidí a peřin. Když jsme pak přijeli do Dobromilicích na první poválečné prázdniny, vyprávěla mi babička, jak to bylo u nich za fronty. Měli v baráku i ve chlévech ruské vojáky. Babička přecházela dvůr, když se tam přihnal jeden „jejich“ voják - „takové mladé a milém chlapec“ - babička a křičel: „Bábuška, katuše!“ a popadl ji do náruče, proběhl dvůr a vstrčil ji do sklepa. Začalo tehdy boží dopuštění, vesnice byla hodně zničená, i když většina střel litala do Hradčan, bydlíště tety Hedviky. Padlo tehdy v Dobromilicích hodně ruských vojáků i místních lidí.

Tam kde má dnes krásné bydlení syn strýce Miloše, stávaly v době mého dětství chlévy. Hlavní byly dvě krávy - Červenka a její dcera Stračena. Byly zvyklé tahat, dobře dojily a jejich telátka mívala na oháňce lokýnku. Chlív byl plný vlašťovčích hnízd a vedle dveří visívala petrolejová lampa. I v domě byla jen petrolejka. Elektrinu si u Čechů zavedli až po válce.

Jak jsem měla ráda ten dvůr plný zvířat. Prasátka pěstovala teta Mařka a byla pyšná, jak si je umí „vychovat“ k pořádku. Bylo to moc těžké a bolestné, když jsem o prázdninách, myslím v roce 1950, našla prázdný chlív.

Ale život šel dál. Tetinka Mařenka šla do práce do OP Prostějov, strýc Miloš, jako absolvent rolnické školy, dělal agronoma. Dům se začal předělávat, zmenšila se zahrada. Třešně uschla stářím a železná branka zmizela. Kouzlo dětství bylo pryč. Babičku jsem ale milovala snad ještě víc. Přišla na ni nemoc, nohy přestávaly sloužit. Jezdili jsme tam už jen na návštěvu - soboty, neděle. Vždycky jsem já šla s babičkou do kostela. K dobromělskému baroknímu kostelu se musí po schodech. Babičku jsem podpírala a bylo to pro mne dost těžké, jít tak, co noha nohu mine. Vždycky, když se zastavila, aby nabrala dechu, popoběhla jsem pár schodů napřed a zase seběhla dolů za ní. Vždycky jsem si říkala, že by bylo lepší, kdybych ji tam nahoru vynesla. Byla jako věchýtek, ale nastrojená, mohla bych ji pomačkat. A tak než se začaly hrnout proudy lidí, byly jsme spolu u těžkých kostelních dveří.

Když už babička nemohla chodit, odvezla si ji teta Mařenka do svého domku, který si koupila. Měla jsem tehdy svým rodičům velice za zlé, že nevzali babičku k nám. Ale měli pravdu, že my jsme měli v Zaječí velmi skromné bydlení. U tety Mařenky proseděla babička celé dny na široké židli před domem. Ruce si nechtěly zvyknout nečinnosti. A tak něco přebírala, párala, šila. Jezdila jsem za ní sama. Obdivovala jsem její úsudek, myšlení i humor. Jak statečně nesla svou nemohoucnost. Schovala jsem si na památku několik jejích dopisů. Měla úhledné, čitelné písmo a pěkný sloh. Později psát už nemohla. (Pokračování na str. 14)

(Dokončení ze str. 13)

Když se mi v roce 1961 narodil Jiříček, vezla jsem ji ho - tříměsíčního pacholíčka - ukázat. I dnes se mi kalí oči, když si vzpomenu na tuto poslední návštěvu. Vztáhla po něm ruce a já jsem ji ho posadila na klín. Byl to okamžik hrůzy. Držela jsem vztažené ruce, abych chlapečka zachytila, kdyby padal. Ale babička zaklesla ty svoje zchromlé a těžkou prací znetvořené prsty a držela. Rty šeptaly požeňání a z očí kanuly slzy. Když jsem jí pravoučkou opatrně vyprostila z těsného sevření, které se mu pranic nelíbilo, děkovala mi. Při loučení mi řekla skoro stejnou větu, jako moje maminka před smrtí: „Půjdu ti naproti“. Věřím tomu. Babička zemřela brzy nato, 8. září - v den narození Panny Marie, své patronky, kterou tolik ctěla a milovala.

Dnes, kdy se mi někdy zdá, že si se svými vnučaty nějak nerozumím, přemýšlím, jak to vlastně babička dělala, že si mne tak dovedla připoutat k sobě a tolik ovlivnit můj vztah k životu. Byla jsem tehdy její jediná vnučka. Můj bratříček byl moc malý a hlavně - byl maminčin. Určitě to bylo tak: Babička mi nechávala po vůli, být s ní. Nikdy mne neposlala pryč, že má práci, protože jsem mohla dělat všechno s ní. Umývala jsem vždycky velkou mísu od těsta (voda se pak lila prasátkům), mohla jsem držet chvíli kopist, když mísila

těsto na chleba. Pak jsme spolu vozily slaměnky s těstem k pekaři. Zpátky vezla babička na trakaři mne a druhý den to bylo opačně. Já na trakaři k pekaři, zpátky se vezl voňavý, boží dárek. Nepamatuji se, že by se se mnou někdy mazlila. Ale když se dívám na fotografii, kde má ruce složené na klíně, cítím ty ruce na své hlavě. Měla překrásné modré oči a ty se na mne dívaly s takovou láskou, že mi dnes zatrne u srdce. „Moja děvečko zlatá“, říkala mi a já jsem jí každý den mohla počesat a zaplést copánek. - Říká se: Pták k lesu, člověk k práci. Babička pracovala pořád a já všecko s ní. Byla to nejlepší výchova - ona jako vzor. Nikdy mě k ničemu nenutila, nehubovala, když se mi nedařilo.

Myslím, že když může člověk vychovávat dítě, je to veliký dar. A měl by si uvědomit, že buduje základy jeho života. Bude-li jednou s vděčností vzpomínat na společné hodiny, dny i léta života, či bude-li svého „vychovatele“ hodnotit jen podle dárků a falešného obdivu.

Zavzpomínejme na své babičky. Určitě si vzpomínku zaslouží. A povídejme o těch časech dnešním dětem. Měly by to znát. Zaslouží si chvíli volného času. Jenže je třeba nepromeškat čas, kdy jsou ochotné nám naslouchat.

Oldřiška Švástová

Pohled z okna v lednu 2004

Má nálada se k horšímu mění,
když večer zatáhnu zatemnění.
Ta okenní bariéra zvyšuje samotu.
Nemám ráda, když podvečer přivádí tmu.

Však pokud ještě je den bílý,
posedím ráda u okna chvíli
odkud se toho dost vidí.
Prochází kolem několik známých i neznámých lidí.
Než ten výhled do ulice roletou oddělím,
své dojmy a postřehy na stránky sdělím.

Nakreslila Lucie Švástová 4. tř.

Leden, za kamna vlezem

Ulice je celá v bílém. Střechy mají bílé čepice a před domy leží bělostný sníh. Vypadá to tak čistě, nikde žádný prach, i to smetí zima nahrnula pod ten bílý „koberec“. Občas projede auto, utvoří brázdu v tom sněhu, rozstříkne jej do stran silnice. V tuto dobu je ulice skoro liduprázdná. Jen občas projde někdo se svým psím miláčkem. Maminky s kočárkem je teď vidět málo, ale se sáňkami se dá vyjet na zdravotní procházku s drobotinou. Pro ně je radost, když chumelí, ale pro dospělé je to spojeno prací. Sníh před domy se přece odhrnout musí. Ale to má někdy také svoje příjemnosti. Aspoň se vidí sousedé a kolem bydlicí, kteří vycházejí vyzbrojeni pometlem a lopatou. Na pobesedování toto setkání není. Každý se pilně ohání svým pracovním náradím, aby před svým obydlím prohrnul pěšinku v tom bílém nadělení. A pak - odupat boty přede dveřmi a rychle domů k teplu.

Dny jsou stále ještě krátké a den dost brzy přivádí šero do ulice. Rozsvítí se pouliční lampy a objevují se světla v jednom, v druhém a po chvíli v dalších oknech. A za nimi začíná večer v rodinném kruhu. Malé děti po Večerníčku maminky uloží do postýlky. Okno dětského pokoje už nezáří. A postupně zhasínají světla v dalších oknech. Jen namodralé světlo obrazovek mdlé proniká do tmavé noci.

Ulice zůstala opuštěná. Jen občas projde osamělý chodec, nebo dvojice, zabliká odrazové světýlko cyklisty nebo prořízne tmu ostré světlo projíždějícího auta. Pak je ticho. A už zase začíná chumelit.

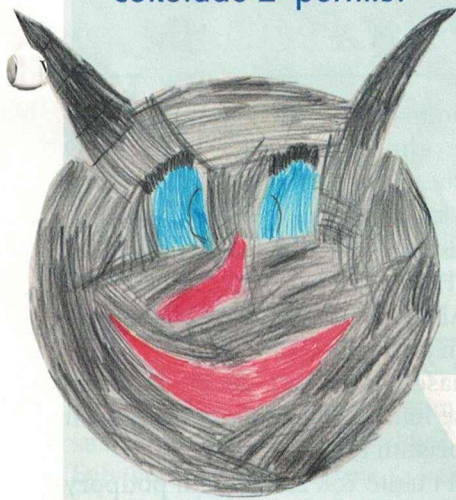
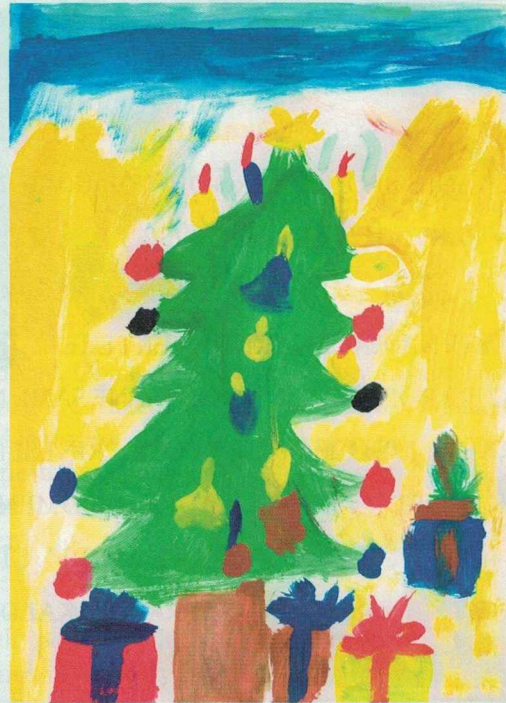
Marie Darmovzalová

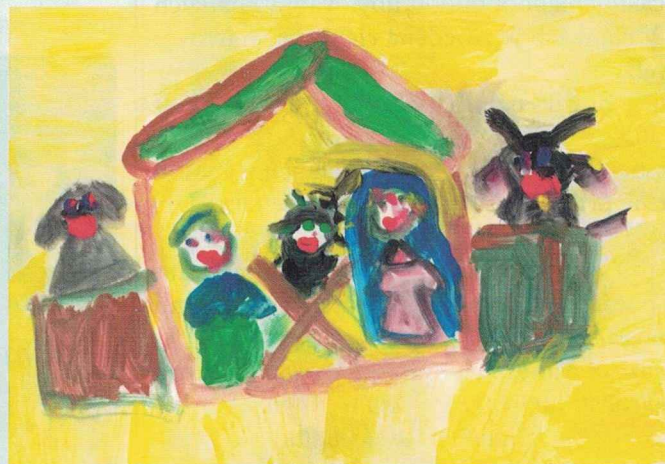
PRÁCE ŠKOLNÍ DRUŽINY

Čerte, čerte,
čertíku,
dobrá kaše
na mlíku.

Čaruj, čaruj,
vyčaruj mi,
čokoládu z perníku.

Není lepší na tom světě,
jako čertům v pekle.
Ve dne, v noci přikládají,
pěkně sedí v teple.

YMCA BRNO, KLUB RAKVICE

PUTOVÁNÍ S BROUČKY

YMCA KLUB RAKVICE POŘÁDAL DNE 23. ŘÍJNA 2004 PUTOVÁNÍ S BROUČKY PRO DĚTI Z RAKVIC. NA NÁMĚSTÍ V RAKVICÍCH SE SEŠLO NĚKOLIK MALÝCH BROUČKŮ S , ABY SE VYDALI NA VEČERNÍ PROCHÁZKU NA KAČENÁRNU. NĚKTERÉ DOPROVÁZELI RODIČE, JINÍ ŠLI ODVÁŽNĚ SAMI. NA KAČENÁRNĚ SI DĚTI MOHLY OPĚCT PŘINESENÝ ŠPEKÁČEK, DOSTALY TAKÉ SLADKOU ODMĚNU. PUTOVÁNÍ SE ZÚČASTNILI TAKÉ VEDOUcí A OSTATNí, KTEŘí PRO DĚTI PŘIPRAVUJí KAŽDO-ROČNĚ LETNí TÁBOR.

DOUFÁME, ŽE SE DĚTEM MALÝ VÝLET LÍBÍL A ZASE NĚKDY SI JEJ S NÁMI ZOPAKUJÍ.

YMCA BRNO Klub Rakvice

Indiánské léto

YMCA BRNO, KLUB Rakvice připravuje pro Vaše děti již 11 let letní tábory. V roce 2005 se uskuteční v letním táboře Kláskův mlýn Police u Jemnice, okres Třebíč.

Termín konání tábora: 14. - 28. srpna 2005

Tábor leží v krásném lesnatém údolí říčky Želetavky, 5 km od Vranovské přehrady, nedaleko obce Police u Jemnice. Okolí tábora poskytuje velké možnosti pro různé hry, výlety do okolí tábora, poznávání přírody. V areálu tábora je plavecký bazén se skluzavkou, sportovní hřiště pro různé hry a klubovny v případě špatného počasí. Sociální zařízení, umývárny, WC a sprchy s teplou vodou jsou standartního typu. Stravování je zajištěno ve zděné budově s jídelnou. Účastníci tábora budou ubytováni v chatkách pro 4 osoby. V chatkách je zavedena elektřina, venkovní elektrické osvětlení.

Kdo má zájem prožít s námi letní tábor může se přihlásit na adrese: Zlatuše a Pavel Smutní, Svislá č. 802, 691 03 Rakvice nebo na tel. č. 604 510 486. Zájemcům budou předány závazné přihlášky s pokyny týkající se tábora již v měsíci lednu.

Touto cestou chceme poděkovat všem, kteří nám pomáhají při pořádání tábora a při organizaci jiné mimo táborové činnosti.

Příjemné prožití Vánočních svátků a mnoho úspěchů a osobní spokojenosti v novém roce Vám všem přeje

Zlatuše a Pavel Smutní
YMCA Brno, Klub Rakvice

FESTIVAL POROZUMĚNÍ BYL LETOS NA PODZIM

Jistě si všichni vzpomínáte, že jsme loni psali o květnovém festivalu, kterého se účastnily děti z DD z Humpolce. Letos jsme z finančních důvodů museli uspořádat Festival porozumění až na podzim. Provázela ho řada potíží, ale nakonec proběhl v tělocvičně naší školy a kromě dětí z Humpolce se ho zúčastnil také taneční soubor BALANC z Velkých Bílovic se svým úspěšným vystoupením juniorek.

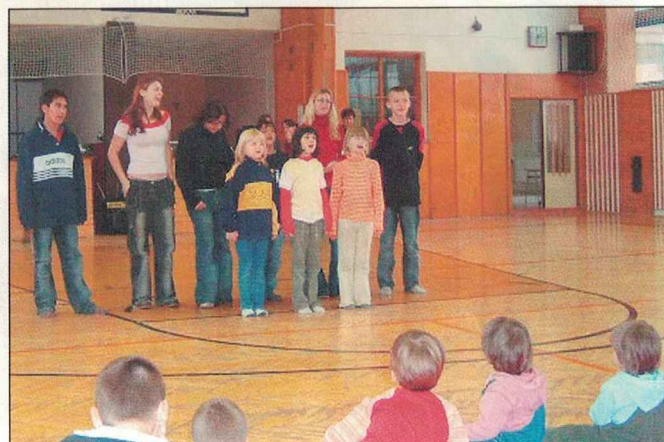
Mrzí mě, že přes naše osobní pozvání přišlo málo absolventů, ale třeba se nám podaří uspořádat setkání bývalých tanečníků v příštím roce.

Náš festival proběhl i tento rok za finanční podpory MK ČR a OÚ v Rakvicích, kterým tímto děkujeme. Naše díky patří rovněž ředitelství ZŠ a MŠ v Rakvicích, za organizační podporu, manželům Krůzovým, kteří nám věnovali plyšová zvířátka, jako upomínkové předměty a paním kuchařkám, za vynikající oběd.

Neučinkující děti z DD měly letos doprovodný program v podobě návštěvy lednického zámku. Přes nepřízeň počasí a malou účast obyvatelů Rakvic se celý den vydařil a všichni odcházeli a odjížděli spokojení.

Pokud jste se nestihli přijít podívat, můžete naše nejlepší vystoupení zhlédnout ještě na vánoční akademii školy v pondělí 13. 12. 2004

Vedoucí souboru D. Břečková

JUBILEJNÍ X. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA PRACÍ VESNICKÉ MLÁDEŽE

Třetí víkend letošního roku se stal pro členy klubu Simoni a autory projektů klubu Pampeliška tak trochu pracovním. V Jiřicích u Humpolce se konala již X. přehlídka prací vesnické mládeže, na kterou každoročně přispíváme i pracemi našich žáků. Letos obhajovali své roční projekty Veronika Mošatová v oboru Péče o pleť a Lukáš Konečný v oboru Ruční

práce - miniatury ze dřeva. Oba byli hodnoceni velmi dobře a zařazeni mezi nejlepší. Tradičně je doprovázel náš soubor Simoni a zpestřoval celou přehlídku svými nejlepšími vystoupeními, a to choreografiemi „Joe“, „Go, go, go!“ a „Hip Hop“. Kromě těchto pracovních povinností se naše děti setkaly se svými přáteli, poslechly si koncert v místním kostele, zhlédly

nádherný ohňostroj a zatancovaly si na diskotéce. Všichni jsme odjžděli s novou chutí do práce, abychom měli v příštím roce co nového ukázat. Doufáme, že se najdou i noví řešitelé projektů.

Za všechny z klubu Pampeliška jejich vedoucí Dagmar Břečková

Výtvarná soutěž

V září 2004 jsme ve škole vyhlásili výtvarnou soutěž na téma „Vymaluj, domaluj, pomaluj naši školu“. Soutěže se zúčastnili žáci 6., 7., 8. a 9. třídy. Z celkového počtu 97 prací byly vybrány čtyři vítězné (z každé třídy jedna) a jejich autoři posléze odměnění krásnou sadou barev na sklo. To aby mohli svůj výtvarný talent rozvíjet i doma.

Nejlepší návrhy byly k vidění na nástěnkách v naší škole a nyní i ve zpravodaji. A teď jména těch nejšikovnějších.

6. třída Matějková Dominika, 7. třída Kuběnová Kamila,
8. třída Mrázová Aneta, 9. třída Mošatová Veronika
Vítězkám blahopřejeme.

Nejenom výtvarné soutěže jsou náplní hodin výtvarné výchovy na naší škole. Malbami na zeď, keramikou a jinými výtvarnými technikami pomalu, krůček za krůčkem, zvelebujeme prostory naší školy.

Od letošního září se můžete s ukázkami naší práce setkávat i vy, občané Rakvic, a to takřka na každém kroku. Autobusová zastávka a odpadkové koše jsou jistě dobrým začátkem ke zkrášlení naší obce

R. Jedličková

SRAZ

Čtyřicítka je podle mě klasika „staré mládí a mladé stáří“, padesátka pak zase zralý věk. Co je potom šedesátka...?

Sešli jsme se, „My“, ročník 1944, abychom oslavili desáté výročí svých padesátin a zavzpomínali na vše dobré i špatné. Sešli jsme se na „Měšťance“ v sobotu 23. října tohoto roku v 15.00 hod. Byla nám umožněna prohlídka školy, kterou někteří z nás nenavštívili od roku 1958 a byli proto velice překvapeni jejím rozšířením. Ať již se jednalo o budovu vlastní školy, budovu nové školy, tělocvičnu, tak i její technickou úroveň, vybavení počítači apod.

Po prohlídce školy jsme zavítali do staré školy, dnes Obecního úřadu, kde nás mile přivítal pan starosta Petr Vajbar. Po krátkém přivítání a focení jsme přešli do podzemí Obecního úřadu, kde nás čekala prohlídka sklepení a také malá ochutnávka vína z archivu. Naléval nám pan J. Suchyňa, který se také postaral o odborný výklad k ochutnávajícímu vínu.

Nu a pak už následovala výborná a vydatná večeře a vzpomínání v restauraci „Réva“. Rádi jsme mezi sebou přivítali pana učitele Šimoníka a vyslechli dopis, který nám zaslala paní učitelka Zachová a popisovala v něm své učitelké začátky a Rakvicích a líčila některé ze svých vzpomínek na nás.

Vzpomínalo nás 32 spolužáků - šedesátníků na své prožité roky, na nemoci, radosti i starosti. 32 spolužáků z různých důvodů nemohlo přijít a 11 jich z Rakvic, Přítluk a Zaječí již bohužel nepřijde nikdy.

Vzpomínání v příjemném prostředí restaurace pokračovalo až do třetí či čtvrté hodiny ranní.

Doufám, spolužačky a spolužáci, že se za pět let sejdem zase, abychom mohli rozmlouvat o ztraceném mládí a vzpomínat na své školní lásky.

za ročník 1944, P. P.

Provoz sportovní haly ZŠ a MŠ Rakvice v odpoledních hodinách - školní rok 2004/05

	14,00	14,30	15,00	15,30	16,00	16,30	17,00	17,30	18,00	18,30	19,00	19,30	20,00	20,30	21,00	22,00
pondělí	mažoretky - R.Jedličková				TJ Sokol Rakvice - kopaná						cvičení žen A.Průdková	florbal - Z. Klíma				
úterý	taneční - D. Břečková				TJ Sokol Rakvice - kopaná						plesová příprava - 9.ročník ZŠ D.Břečková	Aerobic - L.Paclíková				
středa	školní družina M.Zlámalová				Aerobic - M.Zlámalová	HIP HOP - J.Strmisková					veřejnost - Basketbal - M.Polášek					
čtvrtek	taneční - D. Břečková				TJ Sokol Rakvice - kopaná						veřejnost - odbíjená - B.Sedláková					
pátek	sportovní hry M.Polášek				Sokol Rakvice - stolní tenis											

V sobotu, neděli, státní svátek a v době školních prázdnin je hala mimo provoz.

Jaký byl letošní rok pro členy Základní organizace zdravotně postižených?

Dá se říci, že to byl rok úspěšný a docela rozmanitý. Členové výboru se schází pravidelně, každý měsíc. Připravujeme předem naplánované akce. Sledujeme legislativní a organizační novinky, řešíme aktuální úkoly. Prvořadým cílem je udělat co nejvíce pro naše členy, kterých je asi sto členů a 18 nových členů je přihlášeno, jejichž přijetí bude odsouhlaseno na členské schůzi, dne 6.12. 2004. Členské schůze pořádáme dvakrát v roce. Tyto schůze jsou velmi oblíbené, což dokazuje stoprocentní účast. Členům, kteří mají potíže s chůzí, je zajišťována doprava na schůzi i zpět. Po projednaných bodech, na závěr schůze, je pro zpestření zařazena nějaká zábava, například slosovací akce, nechybí ani hudba.

Zajišťujeme pro členy různé zájezdy. V závěru roku máme již zajištěny vstupenky na Vánoční koncert dechových hudeb v Hodoníně. Všichni se moc těšíme, protože vždy se po koncertu vracíme naplnění krásnými dojmy.

■ Na Macošě

Vrcholem letní činnosti bývají autobusové zájezdy. V květnu jsme uspořádali zájezd na Macochu, kde nás průvodkyně provedla Kateřinskou a Balcarovou jeskyní, také jsme si prohlédli propast. Někteří, po 50. letech, se vzpomínkou znovu vrátili do dětských let, kdy jako žáci jezdili na školní výlety. Při tomto zájezdu jsme navštívili výletní místo ve Křtinách s chrámem P. Marie a zámek, bývalou kněžskou rezidencí, jedno z nejstarších poutních míst Moravy. Toto zastavení jsme využili k prohlídce kostela. Dále byla zastávka u Mohyly míru - památníku bitvy u Slavkova, kde jsme pořídili několik fotografií. Pak už následoval návrat domů. Všichni byli s krásně prožitým dnem spokojeni.

■ Mohyla míru - Slavkov

Další jednodenní zájezd byl na Znojensko, na Bítov a okolí Pálavy. O tomto krásném zájezdu bylo psáno už

■ U rotundy ve Znojmě

v minulém čísle RZ. Jen doplňuji, že byla opomenuta zmínka o zajímavé zastávce při této cestě. Totiž, navštívili jsme vinný sklep v Pavlově, kde jsme byli srdečně přijati a pohoštěni majitelem a jeho paní dobrým vínem z Podpálaví. Tito hostitelé nebyli pro nás cizí, neboť jsou to potomci rakvické rodačky Fanyanky Kohoutové, rozené Valouškové. Nebyli jsme u cizích, neboť nás tam uvedl Radek Průdek, a to ke svým příbuzným.

■ Před branou hradu Bítov

Velkou akcí tohoto roku byl týdenní rekondiční pobyt na Horní Bečvě v hotelu Duo. S dobrou spoluprací Okresního výboru zdravotně postižených se zúčastnilo z naší organizace 8 členů. Celkem hotel Duo navštívilo z Břeclavska 90 členů. Mimo cvičení pod odborným vedením nám byly poskytnuty masáže, parafínové zábaly, perličková koupel a bazén. Nedají se ani opomenout zdravotní procházky, ke kterým nám přispělo i krásné počasí po všechny dny našeho pobytu. A co dodat? Zaslouhou personálu hotelu, v čele s dobrým panem vedoucím, jsme se měli skvěle. Jistěže i dobrá pohoda prospívá k ozdravení. A útulné ubytování a výborné stravování neodmyslitelně k dobré pohodě patří.

Na tom, že jsme mohli uskutečňovat zájezdy, má velký podíl zastupitelstvo obce, které schválilo uvolnění finančních prostředků k úhradě autobusové dopravy. Za to jim patří naše poděkování. Věříme, že i nadále budou tyto naše akce a aktivity pro naše zdravotně postižené a důchodce podporovat.

Jelikož se blíží nejkrásnější svátky roku, Základní organizace ZP v Rakvicích, všem spoluobčanům přeje mnoho zdraví a spokojenosti, štěstí a pohodu do nového roku.

výbor ZO SZP v Rakvicích

Ohlédnutí za rokem 2004

Letošní letní hody se nám mnoho nevydařily, počasí nám nepřálo a to se také projevilo na účasti, která nebyla příliš hojná. Sobota byla chladná, neděle deštivá a alespoň v pondělí se počasí konečně přiklonilo na naši stranu i když foukal vcelku silný vítr.

Tento rok se po několika letech krojování vydali na nedělní hodovou mši. Sešlo se tu pět děvčat a dvakrát tolik chlapců v krojích. V okolních vesnicích se tato tradice stále udržuje a každý rok se krojovaná chasa sejde na nedělní mši pomodlit za dobré počasí a zdárný průběh hodů. U nás se tento zvyk vytratil, ale můžeme po letošním zlomu doufat, že se tento obyčej obnoví.

Na hodky bylo počasí nevyzpytatelné, chvíli zataženo, déšť a znenadání počasí dělané přímo na hody. V jeden okamžik, jsme mysleli, že ani krojový průvod nepůjde a rychle přeběhnem do Sokolovny. Ale našťastí všechno dobře dopadlo a mohli jsme se

vydat v plné parádě pochodem. Večer si děvčata zkusila představit, jak to bude s nimi vypadat za padesát let. Jak budou sedávat na lavičkách pod kaštiny a vzpomínat, jak se proháněly za mlada pod májů a závidět krojovaným jejich mládí a elán. Připomněla si, jak se drávalo peří a za chvíli bylo pod zeleným bílo, peří bylo všude.

Na podzim jako každý rok jsme pořádali také podzimní Kateřinské hody, kde hrála dechová hudba Bílovčanka. Krojových se tu sešlo o něco méně než na letní hody. V na škrobených sukních se na place točilo 11 děvčat a k nim připadlo 15 chlapců. Ani na podzimní hody se nám počasí netrefilo do noty. Akorát ten víkend poprvé zklepala zima na dveře a i proto asi byla účast velmi nízká.

Teď můžeme jenom doufat, že na ples se nás sejde víc, ať už krojovaných nebo návštěvníků. Tím bychom Vás všechny chtěli pozvat 5. února 2005 do „sokolovny“, kde se budete určitě dobře bavit.

Rakvická chasa

ČINNOST SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V RAKVICÍCH

Milí čtenáři Rakvického zpravodaje, tak jako každý rok bych Vás chtěl krátce seznámit s celoroční činností sboru dobrovolných hasičů v Rakvicích.

V našem sboru pracuje celkem 30 členů a dva kolektivy mladých hasičů. Z toho je 20 členů zařazeno do zásahové jednotky.

V letošním roce byla zásahová jednotka povolána k 10ti zásahům. Z toho 3 zásahy byly v naší obci.

Zúčastnili jsme se dvou námětových cvičení v Popicích, Hustopečích a také jedné pořadatelské služby v Uherčicích na „Ralye Agrotec“.

V průběhu roku jsme se zdokonalovali ve svých vědomostech na školení a výcvicích, které nám napomáhají k zvládnutí hasičské problematiky.

V naší organizaci pracují i na dále dva kolektivy mladých hasičů pod vedením p. M. Malinové a p. M. Krčky. I když práce s dětmi je velice náročná, výsledky mají dobré. V letošním roce obsadili 3 místo v celoroční činnosti. Za práci s mládeží bych chtěl poděkovat oběma vedoucím, kteří tímto vychovávají naše nástupce.

Od loňského roku nám rovněž pracuje soutěžní tým družstva mužů s průměrným věkem 20ti let. Oproti roku 2003, kdy začínali soutěžit poprvé a úspěchy nebyly až tak velké, se v letošní sérii několika soutěží o pohár okresního sdružení probojovali na krásné 3 místo. Celkem se zúčastnili 15ti soutěží a třikrát dosáhli času požárního útoku pod 20 sekund. Toto družstvo pracuje ve složení:

Malina Jakub, Střelec Tomáš, Ryzý Jaroslav, Krčka Martin, Juříčka Josef, Jilčík Pavel, Homola Petr, Krčka Michal, Ondruj Jaroslav.

Nejsou to jenom soutěže. Tito mladí kluci jsou oporou veškeré činnosti našeho sboru a všichni jsou již dnes zařazeni do zásahové jednotky.

Je tomu asi 50 let od doby, kdy v naší organizaci naposled pracoval tým žen. Navázat na tuto, již skoro zapomenutou tradici, nebylo jednoduché, ale podařilo se. Po půl století opět nastupují na startovní čáru „Hasičky z Rakvic“.

Necelé dva měsíce se připravovaly na „premiérový“ soutěžní rok 2004 a některé videozáznamy z prvních výcviků by mohly putovat do zábavního pořadu „Neváhej a toč“. Holky se nevzdávaly a poslední výcviky před jejich první soutěží měly již patričnou úroveň. Určitě Vás bude zajímat, které to jsou, ty „rakvické hasičky“:

Dana Juříčková, Monika Valentová, Marcela Kovaříková, Petra Vomáčková, Miroslava Hyclová, Radmila Gajdušková. Ano, to jsou ony, ty které absolvovaly v letošním roce 13 soutěží. Z toho jednou získaly 3 místo, jednou 2 místo a 11 krát dosáhly na laťku nejvyšší, „zlatou“.

Nejvyšším postem bylo 1 místo v sérii soutěží o pohár okresního sdružení. O takových úspěších se nám ani ve snu nezdálo. Naše ženy se také podílí na dalších činnostech sboru a projevují zájem i o odbornou profesní „hasičinu“.

Na příští rok připravujeme oslavy 120. výročí založení sboru dobrovolných hasičů v Rakvicích. Oslavy proběhnou na dvě etapy. První část se uskuteční na hody dnem

otevřených dveří hasičské zbrojnice, kde můžete vzhlednout výstavku činnosti sboru od jeho založení, výstavu požární techniky a další. Druhá část oslav se uskuteční na hodky soutěží v požárním sportu mužů, žen a mladých hasičů a dále během soutěží proběhne další doprovodný program.

Tolik alespoň částečně z naší činnosti roku 2004.

Všem spoluobčanům a sponzorům, kteří nám projevují sympatie přejí příjemné prožití svátků vánočních a šťastný nový rok.

„Ohni zmar“

Velitel J-SDH Konečný Jaroslav ml.

Přátelé

„Umět využít svůj život je jako žít dvakrát.“
Martialis

Oddíl Mladých hasičů pracuje teprve krátce, od září 2002. V dnešní době má 18 členů: Cabalová Iveta, Filová Alžběta, Horáčková Katka, Cabal Jakub, Zemek Pavel, Švásta Ondřej, Obhlídal Jakub, Lopata Jan, Obhlídal Vojtěch, Bartoň Pavel, Fiala Jan, Horáček Milan, Krůza Tomáš, Vajbar Radek, Průdek Robert, Halady Vojta, Marek Matouš, Kovařík Martin. Vedoucí Malinová Margita, Krčka Michal.

Schůzky máme pravidelně každý pátek mladší děti od 14.30hod. do 16hod., starší děti od 16hod. do 18hod. V zimním období schůzky společně od 15.45hod. do 17.15hod.

v tělocvičně školy, tímto ředitelství školy děkujeme.

V roce 2004 jsme se umístili v Celostátní hře Plamen na velmi pěkném třetím místě za celoroční činnost. Naší činností není jenom soutěžení a zábava, ale i práce - výsadba a úprava zahrádky u hasičské zbrojnice, sběr papíru, pomoc při ošetřování hasičské techniky a při úklidu klubovny.....

V listopadu se konala první část hry Plamen - Závod požárnícké všestrannosti v Drnholci. Děti vložily do soutěže všechny své síly a znalosti a statečně se popraly se všemi úkoly. Soutěžily v kategorii mladší (do 11ti let), starší (do 15ti let), družstvo mladších vybojovalo 2. místo, starší 5. místo. Zásahu na úspěšnosti mají samotné

děti, vzájemně si pomáhají a drží spolu.

Tradicí se stala, vánoční besídka s rodiči. Připravíme pěkný program, vyrobíme dárečky a společně strávíme příjemný podvečer v předvánočním shonu.

Naše děti jsou chápavé i to co je neucíme, to umí. Jsou lehce zranitelné a neumějí se samy bránit, proto je každý z nás dospělých, musíme chránit. Budme rádi, že je máme, nebudme k nim lhostejní, je to náš nejmilejší poklad, je to naše víra, mějme je v lásce.

Děkuji rodičům za pomoc a podporu svých dětí při jejich činnosti. Děkuji p. starostovi Vajbarovi a obecnímu zastupitelstvu. Děkuji manželům Krůzovým, p. Vajbarovi a p. Makuchovi, p. T. Horáčkovi. Děkuji všem za pomoc finanční, materiální i slovní.

Přání na závěr... Z vánočních svátků pěkně načerpejte sílu. Odpočiňte si. Rozhlížejte se kolem sebe a nezapomeňte otevřít nejen oči, ale hlavně srdce. Dárky? Snad úsměv, vzájemná láska a úcta postačí.

Pohodu zdraví a štěstí přejí všem malým i velkým Mladí hasiči, Margita, Michal.

TJ SOKOL RAKVICE OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2004

Do roku 2004 jsme vstupovali s ambicemi postupu do vyšší soutěže. Bohužel po nezdařilé jarní části okresního přeboru bylo vše jinak a my jsme skončili na 4.místě. Proč? Stále ta otázka visí ve vzduchu. Nikdo nedokázal pochopit ten náhlý zvrat. Vždyť podzim byl tak skvělý. Myslím si, že na tuto otázku nenajdeme pravdivou odpověď, protože ani není. Každý si ten neúspěch vysvětlí po svém.

Ale ať už jsme skončili jakkoliv, stále se nás myšlenka na postup drží a s tím jsme také začali podzimní část nové soutěže. Zkusili jsme několik změn. Tou hlavní byla určitě změna trenéra (ne, že by se neúspěch dával za vinu trenérům minulým). Novým trenérem se stal p. Gál František z Lanžhota. Dalšími změnami byly přestupy některých hráčů, především brankáře Jary Pitáka, potom útočníka Michala Masaře a dalších. Na domovskou scénu se vrátil ze Zaječí Aleš Krůza, který přišel jako trenér „B“ mužstva, ale jak se později ukázalo, byl i platným hráčem „A“ mužstva. Víme, že každému se hra našeho týmu moc nelíbí, hodně lidí má výhrady na to nebo ono, ale po podzimní části jsme na dobrém druhém místě se ztrátou dvou bodů na vedoucí Přitluky, což je dobrý odrazový můstek pro jarní část soutěže. Já vím, vloni jsme na tom byli ještě lépe a jak to dopadlo, ale naděje umírá poslední a proč by to nemohlo do třetice dopadnout konečně dobře? Přeji všem hráčům, trenérům a hlavně nám fanouškům, abychom ten postup mohli konečně oslavit. Nacvičili jsme si to vloni, generálka byla letos a příští rok by už konečně mohla být premiéra. Tak hoši DO TOHO, NEBOJTE SE NIKOHO.

Velmi dobře rozjel podzim také „B“ tým, který skončil na krásném 2. místě. Také v tomto týmu došlo k určitým změnám. Trenérem je od podzimu již zmiňovaný Aleš Krůza spolu s Mirkem Blažkem. Dorost převzali Tomek František, Blažek Karel ml. a Cichra Václav. Ze žáků na podzim do dorostu přestoupilo 13 kluků, ale i tak se s tím dokázali vyrovnat a až na nějaké nevydařené zápasy hráli docela dobře. Skončili na 5. místě.

Největší radost po jarní části nám určitě udělali starší žáci. Posledním zápasem vyhráli OKRESNÍ PŘEBOR STARŠÍCH ŽÁKŮ. Bohužel ročníkové změny na podzim byly určitě příčinou slabších výkonů jak starších, tak mladších žáků. Starší skončili na 13. a mladší na 8. místě. Každý se musí učit a věřím tomu, že i naši malí fotbalisti budou stále chodit na hřiště, stále budou hrát fotbal i když to nebudou samé výhry. Přeji jim, aby to bylo v tom příštím roce jen lepší a lepší. A abych nezapomněla, i tady došlo ke změně trenérů. Na podzim začali trénovat Zdeněk Průdek a Zdeněk Rampáček. Bohužel pracovní vytížení p. Rampáčka ho donutilo k ukončení trénování a na všechno zůstal Zdeněk Průdek sám. Obracím se ke všem tatínkům, kteří by měli zájem o trénování žáků, aby se nebáli a přišli mezi nás. Každá pomoc je dobrá.

Naši nejmenší - základna, podzimní část nehrála. Bylo to způsobeno malým počtem hráčů. Takže maminky a tatínkové, jestli chcete, aby vaše dítě nesedělo jenom

doma a udělalo něco pro zdraví, přiveďte vaše syny i dcery na hřiště a tam se jich ujme trenér Stanislav Suský. Pro bližší informace o trénincích přes zimu se spojte s ním, určitě rád vám všechno vysvětlí.

Celý rok 2004 pracoval Výbor Sokola Rakvice - oddílu kopané v nezměněné sestavě. Myslím si, že výbor pracoval svědomitě a poctivě. Troufám si říct, že je za námi vidět určitý kus práce. Nikdo to nedělá z donucení a o to nás to všechny víc baví. Ten, kdo by měl jakékoliv výhrady vůči výboru, ať nám to přijde říct na **VÝROČNÍ ČLENSKOU SCHŮZI**, která bude **15.1.2005 v baru v Sokolovně**. A nebo můžete přijít za námi každé pondělí do kabin, kde míváme od 19.00 hodin schůze.

A že není práce kolem fotbalu jenom fotbal, dokazují také akce mimo hřiště. Loni jsme poprvé uspořádali **SILVESTROVSKOU ZÁBAVU**. Letos v tom budeme pokračovat a tak Vás všechny zveme na společné ukončení roku 2004 do Sokolovny. Od 19.30 hodin zde bude k tanci a poslechu hrát kapela **OLYMPUS** a společně uvítáme **NOVÝ ROK 2005**. Vstupné je 150,- Kč, kde ke každé vstupence dostanete šampus zdarma. Reservace je na OÚ Rakvice u p. Blažkové.

Dále jsme loni zkusili poprvé uskutečnit **ŠTĚPÁNSKÝ TURNAJ NA UMĚLCE** ve smíšených družstvech. V každém družstvu museli být nejméně dvě „baby“. Pro velký úspěch budeme tento turnaj opakovat. Jen několik změn bude v regulích. V každém družstvu musí být nejméně tři „baby“ a nejméně dvě musí být neustále zapojeny do hry. Bližší informace budou ve vývěsce oddílu kopané u „Mrkvicového“. Samozřejmě bude nachystaný svařák a budou se udit cigára.

Letos jsme již po čtvrté uspořádali **MAŠKARNÍ PLES**. Tak jako roky minulé i letos přišlo hodně masek. Všechny byly moc pěkné a vybrat jen ty nejlepší je rok od roku těžší. V roce **2005** se ples uskuteční **19.března**. Můžete už nyní přemýšlet, jakou maskou překvapit. Všichni jsou srdečně zváni. K tanci a poslechu bude hrát dechová hudba **JEZERKA**. Zajištěna bude bohatá tombola a občerstvení.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem funkcionářům a hráčům za odvedenou práci na hřišti i mimo hřiště. Dále pak všem fanouškům za jejich přízeň a fandění i když je to někdy těžké. Nejvíce však naše poděkování patří všem sponzorům, ať už za finanční nebo i věcné dary, bez nichž by nemohla kopaná vůbec fungovat. Všem přejeme do Nového roku 2005 hlavně hodně zdraví, rodinné i pracovní pohody a taky štěstí, protože bez té trochy štěstíčka se neobejde ani fotbal a ani běžný život.

A nyní jedno přání na konec. Přeji si, abychom se všichni ve zdraví opět scházeli na hřišti a aby nás fanoušků, hlavně těch spokojených, bylo stále víc a víc.

Za TJ SOKOL RAKVICE - ODDÍL KOPANÉ
Michaela Ruberová - jednatelka

STARŠÍ ŽÁCI - PŘEBORNÍK OKRESU 2003 - 2004

Velkého úspěchu dosáhli v minulé sezoně naši starší žáci, když se jim podařilo získat titul okresního přeborníka. Po podzimní části soutěže jsme skončili na druhém místě tabulky se ztrátou dvou bodů na vedoucí Velké Němčice, což nebyla tak velká ztráta, abychom se nepokusili ji zlikvidovat a tuto soutěž vyhrát. S tímto cílem jsme začali zimní přípravu v tělocvičně a pak podle počasí na umělce.

Do jarní části jsme vstupovali na domácím hřišti v Přítlukách s velice těžkým soupeřem - mužstvem Hrušek a po oboustranně dobrém výkonu skončilo utkání 1:1. Pak jsme vyhráli v Kobylí 6:2, doma s Kosticemi 5:1, ve Valticích jsme remizovali 2:2 a v dalším utkání jsme nastoupili doma s lídrem tabulky Velkými Němčicemi.

Po kvalitním výkonu se nám podařilo nad tímto soupeřem zvítězit 2:1 a tím se dostat na 1. místo. Potom jsme zajížděli do Velkých Pavlovic. Po velké převaze po celé utkání se nám nepodařilo vstřelit aspoň jednu branku a zápas tak skončil 0:0. Novosedly jsme porazili 6:0, Břeží 2:1 a Zaječí 10:0. V tomto utkání se střelecky prosadil Lukáš Pohl, který dal 6 branek. Na konec sezony nás čekala dvě nejtěžší utkání. To proto, že 6 hráčů základní sestavy, žáci 9. třídy, odjelo na školní výlet do Chorvatska. A tak na sebe museli vzít zodpovědnost další kluci, kteří v mužstvu zůstali, doplnění o některé mladší žáky. Po bojovném výkonu celého mužstva se nám podařilo na Lokomotivě Břeclav zvítězit dvěma brankami Dominika Vajbara 2:0. V posledním utkání nás čekaly Dolní Dunajovice a protože už jsme znali výsledky ostatních soupeřů, věděli jsme, že musíme vyhrát, aby jsme byli první. Už dopředu jsme věděli, že to bude moc těžký, protože kluci se z Chorvatska vrátili ve čtyři hodiny ráno a v osm hodin jsme už odjížděli do Dunajovic. I přes málo spánku všichni kluci odjeli včas a všichni byli nabuzeni na vítězství. Bohužel však zápas pro nás začal velmi špatně, hned v prvním útoku podcenil náš brankář střelu a takový neslaný nemastný dloubák skončil v síti. Prohrávali jsme 1:0 a vůbec to nevypadalo na to, že se z toho vzpamatujeme. Ke všemu neštěstí byla proti nám odpískána penalta, kterou soupeř bohudík pro nás, neproměnil. Výsledkem 1:0 skončil první poločas. Do druhého poločasu nastupovali kluci sice unavení, ale s odhodláním něco ještě s tím výsledkem udělat. To, co předvedli, si zaslouží veškerou úctu, protože ukázali jak se bojuje o vítězství. Brankami Lukáše Pohla a Dominika Vajbara vývoj celého utkání otočili a zvítězili 2:1. Tímto vítězstvím si zajistili titul přeborníka okresu Břeclav pro sezonu 2003 - 2004. Po skončení utkání vypukla obrovská vlna nadšení mezi hráči, trenéry i fanoušky, kteří nás doprovázeli na všechna utkání. Za jejich podporu jim patří od všech hráčů i trenérů obrovské poděkování. Myslím si, že jim kluci poděkovali tou nejlepší formou a to je jejich vítězství. Oslavy v Duna-

jovicích nabírali na intenzitě. Po vláčku na hřišti vyletovali trenéři do vzduchu. Dokonce byl i šampus, ale jenom na postříkání všech přítomných. Po příjezdu do Rakvic se v oslavách pokračovalo u cukrárny, kde pro všechny nachystala paní Ivona Kadlecová sladkou odměnu, za což jí patří velké poděkování.

V sezoně 2003 - 2004 jsme získali 49 bodů a skóre 86:25. Nejvíce branek nastřílel Lukáš Pohl 39, který zároveň skončil na druhém místě střelecké tabulky okresního přeboru starších žáků. Honza Juřena dal 14 branek, Martin Ruber 12.

Po ukončení sezony poděkovali klukům za vzornou reprezentaci oddílu kopané i obce Rakvice předseda oddílu Sláma Libor a starosta obce p. Vajbar Petr.

Na podzim přestoupilo 13 hráčů ze starších žáků do dorostu. Přeji jim další výborné výsledky ve fotbale a také ve škole.

K. Blažek ml.

■ *Družstvo starších žáků TJ Sokol Rakvice, které zvítězilo v okresním přeboru 2003 - 2004) Zleva nahoře: Tomek František - trenér, Juřena Honza, Procházka Jiří, Lukeš Libor, Průdek Adam, Peš Mírek, Kadlec Honza, Pražák Zdeněk, Pohl Lukáš, Sintl Tomáš, Pohl Božek - trenér Zleva dole: Tomek Mírek, Stehlík Marek, Cibulka Radek, Pohanka Lubor, Blažek Karel ml. - trenér, Baloun Filip, Vlk Adam, Vajbar Dominik, Ruber Martin*

TJ SOKOL RAKVICE - ODDÍL KOPANÉ PŘIPRAVUJE

ŠTĚPÁNSKÝ TURNAJ - 26.12.2004 v 9.00 hodin
v mužstvu musí být nejméně 3 ženy (2 musí být neustále na hřišti) startovné 50,- Kč na osobu - svažené víno, uzená cigára bude nachystané

SILVESTROVSKÁ ZÁBAVA - 31.12.2004 v 19.30 hodin
k tanci a poslechu hraje skupina OLYMPUS
vstupné 150,- Kč - ke každé vstupence šampus zdarma
reservace na OÚ v Rakvicích p. Blažková,
tel. 519 349 205

VÝROČNÍ SCHŮZE - 15.1.2005 ve 14.00 hodin
- v baru SOKOLOVNY

MAŠKARNÍ PLES - 19.3.2005 ve 20.00 hodin
- rej masek ve 21.00 hodin k tanci a poslechu hraje DH JEZERKA, vstupné 60,- Kč, masky 20,- Kč, ocenění masek bohatá tombola

ODDÍLOVÝ STŘELEC

Již v roce 2000 založil František Steinbacher soutěž o nejlepšího střelce oddílu Rakvice. Vítězství si zajistí nejlepší střelec bez ohledu na mužstvo ve kterém hraje. Od základny až po „A“ mužstvo. Jedná se branky vstřelené v mistrovských zápasech. Nejedná se o přátelská utkání ani o pohárová. Po tragické smrti Franty Steinbachera v této soutěži pokračujeme a putovní pohár nadále putuje mezi střelci. Posledním střelcem je Lukáš Pohl, který nastřelil 39 branek.

POŘADÍ PO PODZIMNÍ ČÁSTI SOUTĚŽE:

1.	PÁTEK ZDENĚK	„B“ mužstvo	17 gólů
2.	ŠVÁSTA LUKÁŠ	žák	16 gólů
3.	VALENTA VÍT	„A“ mužstvo	10 gólů
4.	SUCHYŇA VLASTIK	dorostenec	9 gólů
5.	PÁTEK DAVID	„B“ mužstvo	8 gólů
6.	MASAŘ MICHAL	„A“ mužstvo	7 gólů
7.	RUBER MICHAEL	žák	6 gólů

„STARÁ GARDA“ POUZE JEDNOU BEZ VÍTĚZSTVÍ

Velmi aktivní v průběhu končícího roku 2004 byl i fotbalový tým „Staré gardy“ – tedy tým bývalých fotbalistů starších pětaticeti let. Pod vedením Zdeňka Rampáčka a Miloše Šikuly hrál kopanou, pomáhal při stavbě nového sportovního areálu, zorganizoval několik akcí a při jiných vypomáhal.

Vše začalo již o silvestrovské noci organizováním setkání veřejnosti na Náměstí u svařeného vína. Lehce populární setkání u kotle bylo zakončeno již tradičním ohňostrojem.

„Stará garda“ vypomohla i při přípravě maškarního plesu v sále místní Sokolovny, a to jak příspěvkem do tomboly, tak i posílením pořadatelské služby.

Výhoda hřiště s umělým povrchem v Rakvicích umožnila začátek sezóny již 13. března. K utkání v malé kopané přijel opět tým složený z rozhodčích okresních soutěží Břeclavska, aby uctil památku našeho kamaráda Františka Steinbachera. Odveta za loňskou porážku se domácím podařila. Brankami A. Krůzy, P. Látala, R. Blažka a 4 trefami M. Poláška zvítězili 7:5.

Série přátelských utkání na zelených hřištích začala 24. dubna ve Vlčnově. Střelci P. Látal, Z. Hříba a M. Polášek zajistili vítězství 3:2. Druhé přípravné utkání proběhlo ve Velkých Bílovicích. Po velké převaze zvítězili Rakvičtí 5:2 (A. Krůza 2x, P. Látal 2x, B. Pohl). Odveta proti stejnému soupeři se uskutečnila 22.5. v domácím prostředí. Hosté odjeli i podruhé s porážkou, tentokrát 3:1.

První pohárový turnaj „Stará garda“ absolvovala ve Starém Poddvorově. Semifinálový zápas proti Moravské Nové Vsi skončil v řádném hracím čase 2:2. Střileli J. Čulen a R. Blažek. V penaltovém rozstřelu prokázali pevné nervy I. Novotný, R. Blažek, A. Krůza a J. Vajbar a otevřeli cestu do finále. Ve druhém semifinále zvítězil soupeř z Mutěnic, taktéž na penalty. Finálové utkání výrazně poznamenalo zranění Z. Hříby, který musel již v 10. minutě odstoupit pro zranění. Hlavně skvělý výkon brankáře M. Blažka však udržel mutěnické útočníky na mušce a Rakvice mohly zvednout pohár pro vítěze nad hlavu.

Největší akcí letoška byl již tradiční turnaj starých pánů „O pohár starosty obce Rakvice“, konaný na místním hřišti 10. června. Čtyři mužstva – Sokol SG Rakvice, Hraničář Staňkov, Sokol Přitluky a Sokol Hrušky- svedla mezi sebou urputné boje. Rakvice vítězstvím 3:0 nad Staňkovem (střelci J. Randa, B. Pohl, I. Novotný) postoupily do finalového boje. Sokol Přitluky v penaltovém dramatu na penalty porazil Sokol Hrušky 1:0.

Ve finále prokázali hosté z Přitluk větší fotbalovou zkušenost a taktickým výkonem dovedli utkání o 1. místo k vítěznému konci 2:0. Utkání o třetí místo opět rozhodly penalty. Psychickou odolnost prokázal Staňkov, porazil Hrušky 4:3.

V přestávkách mezi zápasy ukázal své umění i místní fotbalový „potě“, na jehož konto bylo připsáno dobrovolné vstupné z této akce.

Pro všechny zúčastněné i příchozí bylo zajištěno bohaté občerstvení, o které se výraznou měrou zasloužili sponzoři této akce i celé sezóny „Staré gardy“. Všem patří velký dík, bez jejich pomoci by se sportovní klání nemohlo uskutečnit.

Ze získaných finančních prostředků přispěli „staří páni“ i na soustředění fotbalové žákovské základny Sokola Rakvice.

Dalším prázdninovým měřením sil byl turnaj „O pohár starosty města Staňkova“. Účastnily se týmy Sokol SG Rakvice, Jiskra Třeboň, Sokol Plavsko a pořadatel Hraničář Staňkov. V turnaji si SG Rakvice vedla výtečně. V dramatickém semifinále porazila domácí celek 3:2 po penaltovém rozstřelu. Ve hře skórovali Z. Pohl a J. Konečný. Sokol Plavsko nestačil na Jiskru Třeboň, které podlehl 1:2.

Boj o vítězství v turnaji byl již tradičně velmi nervózní, k čemuž hlavní měrou přispěl velmi nepřesný rozhodčí.

Dvěma proměněnými penaltami A.Krůzy a dvěma brankami J. Konečného - rozhodující v 88. minutě - mohly být nastartovány oslavy rakvického triumfu i v jižních Čechách. Finalový výkon s velkým respektem hodnotili všichni přítomní. Snad kromě třeboňských

Po prázdninové přestávce zajížděla „Stará garda“ na hřiště zatím neznámého soupeře - na Vrbici. Kvůli rekonstrukci hřiště se hrálo v Kobylí. Po značných organizačních zmatcích se utkání přece jen uskutečnilo - konečný výsledek 5:4 pro hosty z Rakvic. Branku trefili A.Krůza 2x, P.Látal, M.Zelinka a R.Blažek.

O týden později následoval tradiční výjezd do Prahy na ABC Braník. Utání proti týmu místních trenérů mládeže začalo velkým náparem hostů. Ve 20 minutě byl již stav 0:4, skórovali 2x M. Polášek, R.Blažek a A.Krůza. Domáci pak přece jen zvedli hlavu a snížili na 3:4, avšak jejich hru vabank potrestal v 87. minutě opět A.Krůza, který svým unikem uzavřel skóre zápasu na 5:3 pro SG Rakvice. Závěrečným utkáním sezóny na velkém hřišti byla domácí odvěta proti Sokolu Vlčnov. Rozloučení se sezónou na trávě se také zdařilo a střeleckými zápisy R.Blažka, A.Krůzy a Z.Hřiby Rakvice zvítězily nad tímto soupeřem i podruhé v sezóně stejným výsledkem 3:2.

Zpestřením podzimu je „Turnaj hospod“ v malé kopané 27.listopadu na hřišti s umělým povrchem „Stará garda“ pod hlavičkou RÉVY porazila v prvním utkání Pivoňku 4:0. Stříleli M.Polášek 2x, P.Látal a L.Rampáček. Hned v následujícím utkání však pomalu došly síly a soupeři Squash-Beseda podlehla Réva 1:2. Čestný úspěch zaznamenal S. Sedláček.

Po drtivém vítězství Pivoňky nad Squash-Besedou 7:0 se vítěz díky lepšímu skóre dostal do finále právě proti „Staré gardě“. Boj o vítězství byl velmi dramatický. Obě družstva promarnila velké množství šancí. Po úvodním gólu Pivoňky Réva otočila skóre třemi brankami (J.Švásta, P.Látal 2x). Hlavně ve druhém poločasu si věkem mladší a fyzicky zdatnější tým Pivoňky vytvořil značný tlak. Jeho malý důraz v koncovce a obětavý výkon „Starých pánů“ pomohl k velmi cenné obhajobě vítězství z loňského roku. Činnost „Staré gardy“ je rok od roku bohatší jak na pracovním, tak i na sportovním poli. Velký dík patří opět sponzorům, se kterými pokračuje velmi dobrá spolupráce. Bez jejich pomoci by se mnohé akce nemohly

uskutečnit. Věříme, že i v časech budoucích se na ně budeme moci obrátit a budeme kladně přijati. Děkujeme sponzorům fa. Fridrich ATEX, RÉVA, VINSELEKT Michlovský, VÍNO Rakvice, fa.UNIJAKK Kučera, fa.MALINKA čerpací stanice, fa. ŠKAREK, pohostinství PIVOŇKA, CLEAR Liberec, ZEPRO Přítluky, vinařství VAJBAR-MAKUCH, TMS truhlářství Sláma, pekařství KOCMA-NOVÁ, VYPL Rakvice, CC SYSTÉM a.s., Radim Bednařík, Roman Obhlídal a OBEC Rakvice.

Nejen sponzorské dary však stačí k činnosti jakéhokoliv fotbalového týmu. Všechny akce vyžadují spoustu práce a volného času všech zúčastněných. Rádi proto děkujeme i těm, kteří pomohou rukou přiloženou k dílu - Č.Průdek, R.Bednařík, manželky hráčů, rozhodčí F.Veverka, V. Vala. I sami hráči „Staré gardy“ dle svých možností pomáhají v areálu Sokola Rakvice (stavba střídaček, sázení stromů, terénní úpravy v areálu, zabezpečení občerstvení při domácích utkáních „A“ týmu atd).

Hodnocení roku minulého velmi úzce souvisí i s plány na rok příští. V následující sezóně 2005 jistě bude „Stará garda“ minimálně stejně aktivní jako letos. Bude opět spolupracovat při kulturních akcích (Silvestr, maskární ples), vypomáhat při dokončovacích pracích ve sportovním areálu, dál bude občerstvením z udírny při zápasech „A“ družstva zpříjemňovat nedělní fotbalová odpoledne, zorganizuje (určitě úspěšný) pohárový turnaj starých pánů (červen), vyjede reprezentovat i za hranice všedních dnů mimo Rakvice (Praha, Staňkov).

Přejme jim do další činnosti pevné zdraví (to především), střeleckou mušku přesnější než letos a řů sportovního štěstí.

A úplně na závěr, dovolte „Staré gardě“ opět všechny pozvat o silvestrovské púlnoci na rakvické náměstí „ke kotli“ (sponzoři S.Kocmánek a R. Obhlídal) a společně přivítat nový rok.

Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

Za organizační výbor „Staré gardy“
M. Polášek a M. Šíkula

PRŮBĚŽNÉ ZPRAVODAJSTVÍ JEZDECKÉHO KLUBU RAKVICE

V letošním roce jsme se kromě závodů ve Zbraslavi a Uherčicích soustředili hlavně na uspořádání našich závodů v Rakvicích, na výstavu v Brně a v neposlední řadě na zkoušky základního výcviku jezdeckví pro enduranční jezdce z celé ČR.

Dokonce dvěma adeptům se nepodařilo zkoušky složit, ale i tak byla akce dobře zvládnutá.

Letošní sezonu jsme ukončili podzimní vyjíždkou v úzkém kruhu klubovém a příjemným posezením s dobrými přáteli při dobré muzice v areálu JK.

Děkujeme všem příznivcům koní, všem sponzorům a nadšencům, bez jejichž pomoci by náš klub nemohl existovat. Zůstaňte nám i nadále příznivě nakloněni. Zveme vás všechny srdečně na naše závody v příštím roce, které se budou konat 28. 5. 2005.

Na závodech ve Zbraslavi nás reprezentovaly 2 jezdkyň, které startovaly na trati 46 km. Jejich koně-haflingové Galina a Gladine zvládli trasu v předepsaném limitu. Nemohli sice konkurovat soupeřům z řad teplokrevníků a plnokrevníků, ale i tak byl jejich výkon obdivuhodný.

Naše, již tradiční, závody se konaly 22. května za podpory tradičních sponzorů a dokonce i počasí, které se po deštivém dni konečně umoudřilo. Aspoň nebyla trať příliš suchá. Startovalo celkem 26 koní v soutěžích na 26, 44, 66 a 88 km. Tentokrát se závody konaly bez účasti našich jezdců a koní, respektive klisen, které si v té době plnily své mateřské povinnosti. I tak byli všichni nakonec spokojeni. Svou roli hrálo zázemí v "Jezerách", občerstvení na Kačenárně a samozřejmě pro všechny zúčastněné pěkné hodnotné ceny a upomínkové dary.

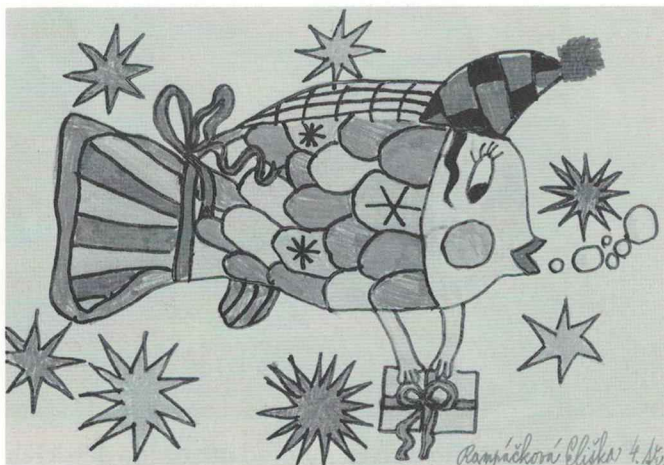
Další pro náš klub důležitou akcí byla výstava koní na BVV v Brně. Z ní jsme si odvezli hodnotný pohár za kolekci klisny s hříbaty.

Podářilo se i uspořádání zkoušky základního výcviku pro enduranční jezdce, protože podle nových pravidel jezdeckého sportu je jezdecká licence nezbytná pro účast ve všech závodech. ČJF nám pro tuto akci dala mimořádné povolení a tak celkem 18 jezdců skládalo zkoušku z drezúry, parkurového skákání a písemného testu. Pro mnohé to určitě nebyla procházka růžovým sadem, což mohou dosvědčit i nemnozí diváci a fandové.

Přejeme všem pěkné vánoční svátky a v novém roce vše nejlepší.

Za JK Rakvice

Jaroslava Nachtigalová a MUDr. Blanka Studýnková

Nakreslila Eliška Rampáčková, 4. tř.

ZPRÁVA MÍSTNÍ SKUPINY RYBÁŘSKÉHO SVAZU

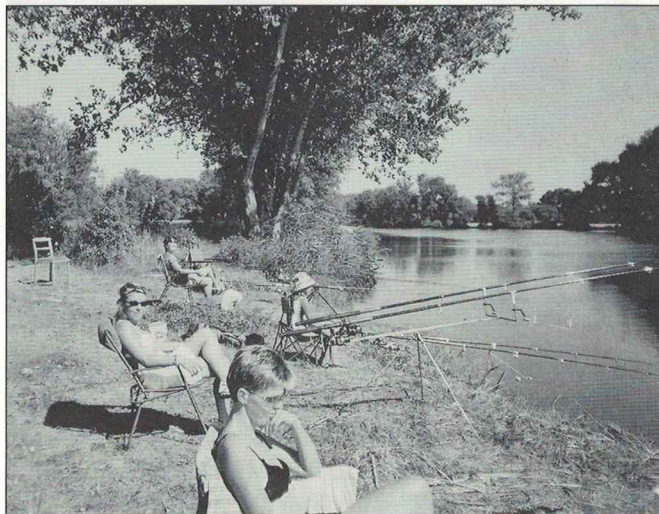
Vážení občané, přátelé, rybáři. V předminulém čísle Rakvického zpravodaje jsme Vám slíbili, že vás budeme informovat o další činnosti místních rybářů. Bohužel z důvodu několika probíhajících a připravovaných akcí se nám v daném termínu nepodařilo, alespoň několik rádků o naší činnosti napsat.

Jak jsme vás již informovali, byl zpravován plán činnosti na celý kalendářní rok. Hned po hlavních rybářských závodech se dál pokračovalo s výstavbou rybářského skladu „na Trávníkách“ a dalších venkovních úpravách v objektu Kačenárny. Nemalé problémy nám začali také dělat „přátelé rybářů“, bobři. Takže běhání a práce kolem našich vod bylo stále dost. Ani v letošním roce jsme se neubránili problémům s některými našimi vodami. Opět jsme museli naše revíry vápnit, abychom zde nepřišli o rybí obsádku. A už tu byl zase čas prázdnin, dovolených a s tím spojené i přípravy na další z akcí, kterou jsme naplánovali.

Jako první to byly noční rybářské závody, které se konaly 10. 7. 2004. Tato akce se i přes drobné problémy s naší legislativou podařila uspořádat. Vzhledem k nepříznivému počasí v tomto ročním období (velmi chladná noc) a termínu, ve kterém se konaly další závody na našem okrese, byla přesto účast velice uspokojivá.

Zúčastnilo se padesát příznivců nočního rybolovu. Opět byly připraveny krásné a hodnotné ceny, které věnovali místní rybáři. Hodnocení bylo rozděleno do čtyř skupin: největší sumec (sumcový prut), štika, candát (přívlačový prut), kapr, amur (teleskopický prut), bílá ryba (naviják). I přes malou aktivitu ryb vládla velice dobrá nálada, o kterou se zasloužilo také nonstop občerstvení, s kterým nám zase velmi pomohly příznivkyně Petrova cechu (možná budoucí členky) paní Suská a paní Rozsypalová. Závody byly většinou zúčastněných hodnoceny kladně, za což patří dík všem organizátorům.

Jedna z dalších akcí byl sportovní rybolov žen, který se konal 31. 7. 2004. Tohoto klání se zúčastnilo necelých pět desítek závodnic se svým doprovodem, jak stanovila pravidla závodů. Počasí nám tentokrát přálo, což přispělo k výborné atmosféře a pohodě všech zúčastněných. Vzhledem k počtu chytajících a jejich nezkušenosti v rybolovu, se podařilo ulovit 182 kusů ryb. Znovu byly připraveny krásné ceny, které věnovali rakvičtí rybáři a naši sponzoři, za což jim patří naše poděkování. Toto příjemné odpoledne neskončilo vyhlášením vítězů, ale pokračovalo posezením u táboráku, dobrého pití a jídla do pozdních nočních hodin.

Poslední naše akce pro rybáře, veřejnost a především naše sponzory bylo posezení na Kamenském šutráku v sobotu 28. 8. 2004. Pro naše hosty bylo přichystáno

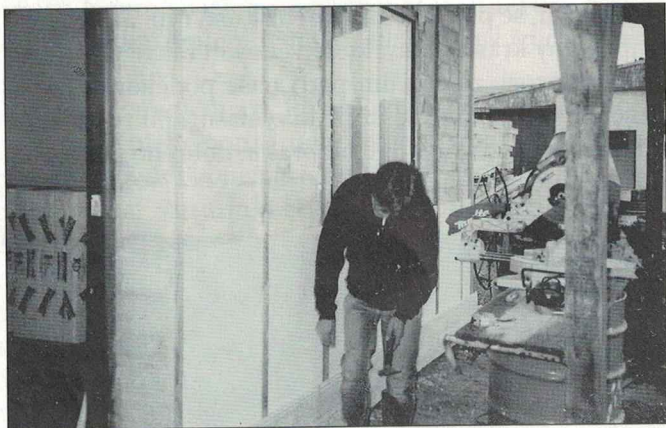

bohaté občerstvení v podobě pečeného selete, kolen, rybích specialit a také něco z udírny. K tomu všemu dobré pití a rybaření.

Protože zajištění těchto tří akcí v průběhu letních měsíců bylo náročné na čas, tak jsme s dokončovacími pracemi na rybářském skladu začali až v měsíci září. Jelikož do začátku prázdnin se nám podařilo dokončit jen hrubou stavbu, zůstalo tady ještě spousta další práce.

Představa o tom, jak tento sklad a zároveň i klubovna má vypadat byla, tak se pracovalo každý víkend a pokud to bylo možné i v týdnu. Jen pro zajímavost na této akci bylo zatím odpracováno 720 brigádnických hodin. Díky obětavosti několika členů výboru a naší organizace se nám tato stavba podařila v měsíci listopadu dokončit. Věříme, že výsledek poctivě odvedené práce stojí za to. Výbor místní skupiny by především chtěl poděkovat p. L. Smetanovi, J. Kováčovi, K. Cejpkovi, J. Prátovi, ale i živnostníkům p. T. Osičkovi a p. V. Lukešovi za jejich obětavost.

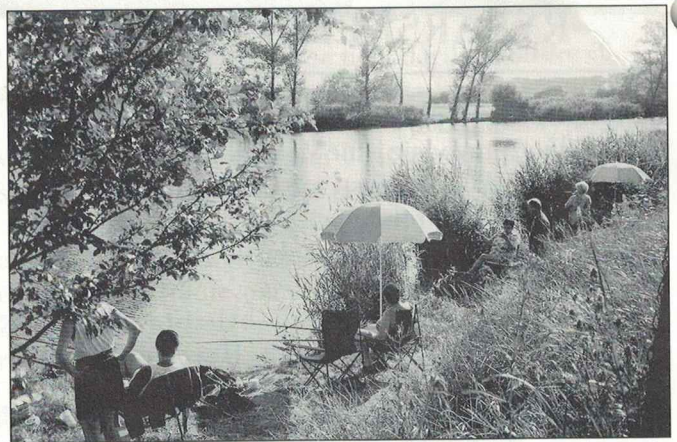

Ve stejném čase ještě pokračovaly tentokrát vnitřní úpravy v objektu Kačenárny. I tady se udělalo mnoho práce na zpříjemnění tohoto prostředí, nejen pro rybáře, ale i veřejnost. I tak nám zůstává spousta dalších věcí, které bychom chtěli ještě udělat, aby toto krásné prostředí bylo ještě příjemnější.

Při tom všem jsme nezapomněli ani na naše vody, okolo kterých se dále prováděl průběžně úklid a plánovali se další věci ohledně naší krásné přírody. Bohužel přitom všem shonu jsme v letošním roce tak trochu zapomněli na náš rybářský potěr. Musíme si přiznat,

že kromě školení nových členů z řad mládeže a dětských rybářských závodů, jsme na naše děti nenašli tolik času jako v loňském roce. Věříme, že v příštím roce se nám jim podaří vše vynahradit.

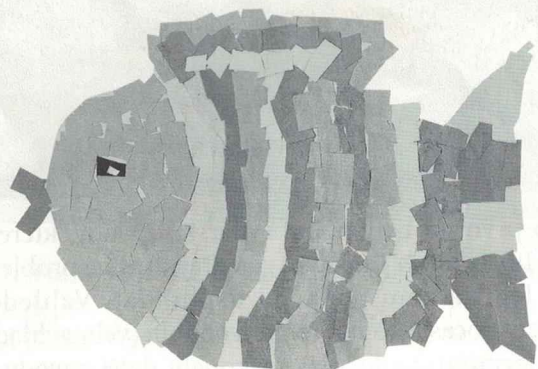
Na závěr bychom vás chtěli informovat o plánu činnosti pro rok 2005:

- 8. 1. 2005 –výroční členská schůze**
v sale Sokolovny ve 14:00 hod.
- 19. 2.2005 –rybářský ples**
- 28. 5.2005 –rybářské závody dospělých**
- 29. 5.2005 –rybářské závody mládeže**
- 9. 7.2005 – noční rybářské závody**
- 30. 7.2005 – sportovní a zábavné rybaření pro ženy**

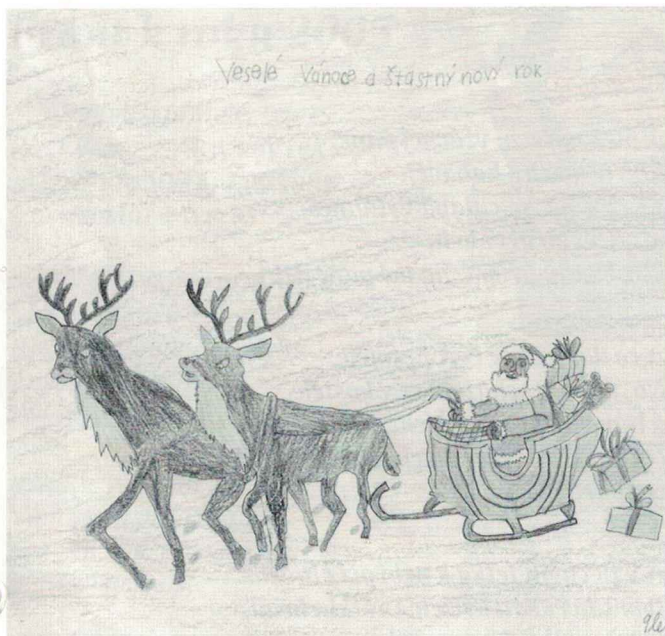
O dalším dění a činnosti naší rybářské skupiny budete informováni v některém z příštích vydání Zpravodaje.

PETRŮV ZDAR!

Výbor MRS MS Rakvice

Rybíčku slepila Ester, Žaneta a Pavel

Nakreslila Lenka Malinková, 9 let

UPLYNULÝ ROK MYSLIVCŮ

Protože konec každého roku je dobou bilancování, tak i rakvičtí myslivci hodnotili uplynulou sezónu a s tímto hodnocením se chceme podělit se čtenáři zpravodaje.

Bezprostředně po nástupu nového roku jsme uspořádali ples, na který jak už je v Rakvicích zvykem, přišlo nemnoho návštěvníků, ale díky dobrým preferencím a návštěvě mladé generace budeme v této tradici pokračovat i nadále. Myslivecký ples bude 22.1.2005.

Další akcí, kterou myslivci uspořádali, byla „Myslivecká noc“ a ta je úplným opakem plesu, co se týče návštěvnosti. Za účast na obou těchto akcích chceme poděkovat a zároveň vás všechny pozvat na další pokračování v příštím roce.

Jedním z hlavních úkolů roku bylo dobudování uzavřené střílnice na obecním záhrabovišti - „Mrchoviště“. Toto zařízení se nám podařilo zdárně dokončit a první střílecké závody proběhly 21. 8. 2004. Tato soutěž

měla dvě kola, po dvaceti terčích a zúčastnilo se jí celkem 48 střelců z Rakvic a okolních sdružení.

Hlavní závod otevřený pro domácí a přespolní současně, vyhrál:

1. Jan Krejčířík - Velké Pavlovice
2. Milan Otáhal - Kobylí
3. Zdeněk Klíma - Rakvice

Rakvičtí střelci samostatně:

1. Zdeněk Klíma
2. MVDr. Vladimír Janoušek
3. Tomáš Horáček

V následující sezóně se vrátíme k dřívější tradici - začátek června. A již dnes jste srdečně zváni nejen na hodnotný sportovní zážitek, ale i na zvěřinové speciality.

Honová sezóna 2004 byla zahájena odlovem bažantů zvěře, kde se snažíme zasahovat šetrným způsobem do přírody. Hon zaječů proběhl 4.12. 2004 za krásného počasí pouze v lokalitách révy vinné a počet ulovených 111 kusů zajíců, je po loňsku pěkným výsledkem. Chceme věřit, že k tomuto číslu přispělo i loňské zrušení honu na zajíce.

Naším krédem není zvěř chovat pro lovení, ale lovit pro další chování.

S přáním mnoha úspěchů v osobním i pracovním životě a hodně zdraví přejí „Rakvičtí myslivci“.

„Myslivosti a Lovu zdar“
předseda MS Zdeněk Klíma

Společenská kronika

za čtvrté čtvrtletí roku 2004

Své životní jubileum oslavil naš spoluobčan

Václav Outrata - 60 let

Narozené děti:

Lukáš Průdek
Vendula Bednaříková
Lucie Lukešová

matrikářka

Předvánoční čas

V podzimní den k večeru,
se u hřbitova na dědinu,
snesl z pekla čert.
To svatá pravda lidí je,
to není špatný žert.

Tam u hřbitova potkal tetku,
která se z draní peří vracela.
I když oslovil ji zcela hrubě,
ta strach z něho neměla.

Čert nečekal tu lidskou změnu,
na to nebyl připraven,
hned však sladké řeči s tetkou vedl,
na to školení přec v pekle měl
a že zvědavá ta tetka byla,
co potřeboval, to mu vyžvanila.

Povězte mně tetičko přemilá,
kdo v dědině nejvíce hřešívá?
I když se tetce nezdál ten divný host,
ale ráda byla, že má společnost
a proto, aby se hostu zavděčila,
co věděla, ráda pověděla.

V Dolním konci každé chlap by měl-
pokád' spravedlnost' světem vládně-
byt odnesené čertem do pekel.
Ale, co je to dneskaž vůbec možný?
Dyž zdá se, že ani peklo nikde není,
každéj chce enom tady na zemi potěšení.

A lidi kradú až haňba je mně.
Hřeší, chlapče, hřeší to lidské plémě.
A že vzteklá v tu chvíli tetka byla,
hořkou slinu, rázně z huby upustila.

A Horní konec? škoda řeči.
Neřest je všady kde sklepy mají,
tam vínem chlapi hrdla prolívají
a vaříjú guláš ostrej jako v pekle,
dál vedla řeči tetka vztekle.
A velikú žízeň co z toho mají,
Tú enom vínem z těla vyhánijú.

Nová ulic, aj dyž hospod nemá,
šak neřest' se jí nevyhla.
Aj v tejto době předvánoční,
by tam měla vletět strašidla.

A na Kopcech, vzácnej pane,
tam je hříchů habaděj.
Když z měcha chlapa vytáhneš,
ať je to ten nebo ten,
všecí budú hříšní, na mě pane dej.

A co dál, ptá se čert nesměle.
No, dál lidi scházejú se v kostele
a tam zbavujú se hříchů svých,
čekajíc, že osvobodí ich andělé,
ze spárů pekelných.

A v tu chvíli tetka k nebi oči obrátila
sepnula ruce a křížem protkla hrud'.
Když zrak svůj navrátila zase zpátky,
neměla už stěžovat si komu,
proto ukončila rozhovor ten krátký,
mávla rukou a šla spokojeně domů.

Vesnice dál mohla klidně spát,
i když zde lidé hříchy také mají.
Čert vrátil se do pekla a byl rád,
že tetka rohy jeho ve tmě neviděla
a za ně, netáhla ho na úrad.

A tak zdá se, že tetka všechno vyřešila,
proto může obec klidně spát.
Vždyť za tmavé noci a u hřbitova,
kdo by se s čertem setkal rád,
v době kdy tajemné síly sestupují k nám,
v ten čas vánoční, čas tajemný, čas štěstí,
ten nejkrásnější čas, který znám.

Pohl Zdeněk

Nakreslil Patrik Polášek, 4 tř.

Přání k roku 2005

Milí rakvičtí přátelé.
Přeji Vám ze srdce, aby rok 2005,
začínal pro Vás pro všechny
jen radostně a vesele.

Nechť se k Vám v něm štěstí
zády neobrací.
Přeji Vám hodně úspěchů
v osobním životě,
i v každé Vaší práci

Však ze všeho nejvíc,
Vám všem přeji mír.
Ten pro nás, pro všechny
je štěstí největší.

A také hodně, hodně
lásky přeji Vám.
Lásky takové, co lidská srdce
ze smutku vyléčí.

Tak na Vaše zdraví, štěstí,
na krásu života,
svůj pohár pozvedám.

I na to, aby se nikdo z Vás,
na tomto světě,
necítil opuštěný a sám.

R. Procházková

Nakreslil Vašek Lukeš

Nakreslil Filip Šanda, 4 tř.

Nakreslil Lukáš Strmiska, 7 tř.

Milý Ježíšku!!!

Jak jistě víš, celý rok jsem byla strašně hodná a zodpovědná. A proto ti teď s čistým svědomím napíšu, co od Tebe chci pod náš křivý stromček.

1. POTŘEBUJU NOVÝ MOBIL, ten starý mi spadl do záchodové mísy a od té doby si volá sám jak chce a komukoliv, aniž by mi o tom něco řekl. A zrovna mi tam přihod' kredit, alespoň za 500,- Kč, bude Silvestr a musím rozeslat hodně přání.
2. NOVÉ VIDEO, to staré fakt už nefunguje a víš co? Vem ho dohromady i s DVD, ať příští rok nemusíš lítat znovu a dávat mi DVD.
3. KRÁSNOU ZIMNÍ BUNDU NEBO KABÁTEK a můžeš i nové zimní botičky, ať to pěkně ladí. No přece nechceš, aby sem zmrzla!
4. A TAKY VŠECHNY DÁRKY, o které jsem si vloni napsala a došel mě z toho jen jeden. Jsem trpělivá a proto ti dávám druhou šanci.

Tak díky moc a prva běž k nám, možná bude náledí!

Čau Ježíšku,

Tvoje hodná princezna
Jituška Růžová

P.S K sousedům nechod! Letí na Kanáry, dej to k nám, já jim to pak zanesu!

Robert Vajbar - „Soumrak u Luže“

Pf 2005

„Štěstí nepochází z velikosti života, ale z jeho malých a osvěžujících věcí, které se musí pěstovat a vyhledávat....Ostatně štěstí nemusí být ničím veselým a blaženým, jsem si skoro jist, že štěstí mohou být velká a tragická jako umělecká díla.“
Karel Čapek

Přeji všem občanům, příznivcům Rakvického zpravodaje a hlavně všem stálým i příležitostným dopisovatelům do něj, kterým tímto zároveň děkuji a těším se na další spolupráci, aby prožili vánoční svátky i celý nový rok 2005 ve štěstí, ať ve zdánlivě malém či velkém, opravdovém.

Michaela Krajčová, šéfredaktor